

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

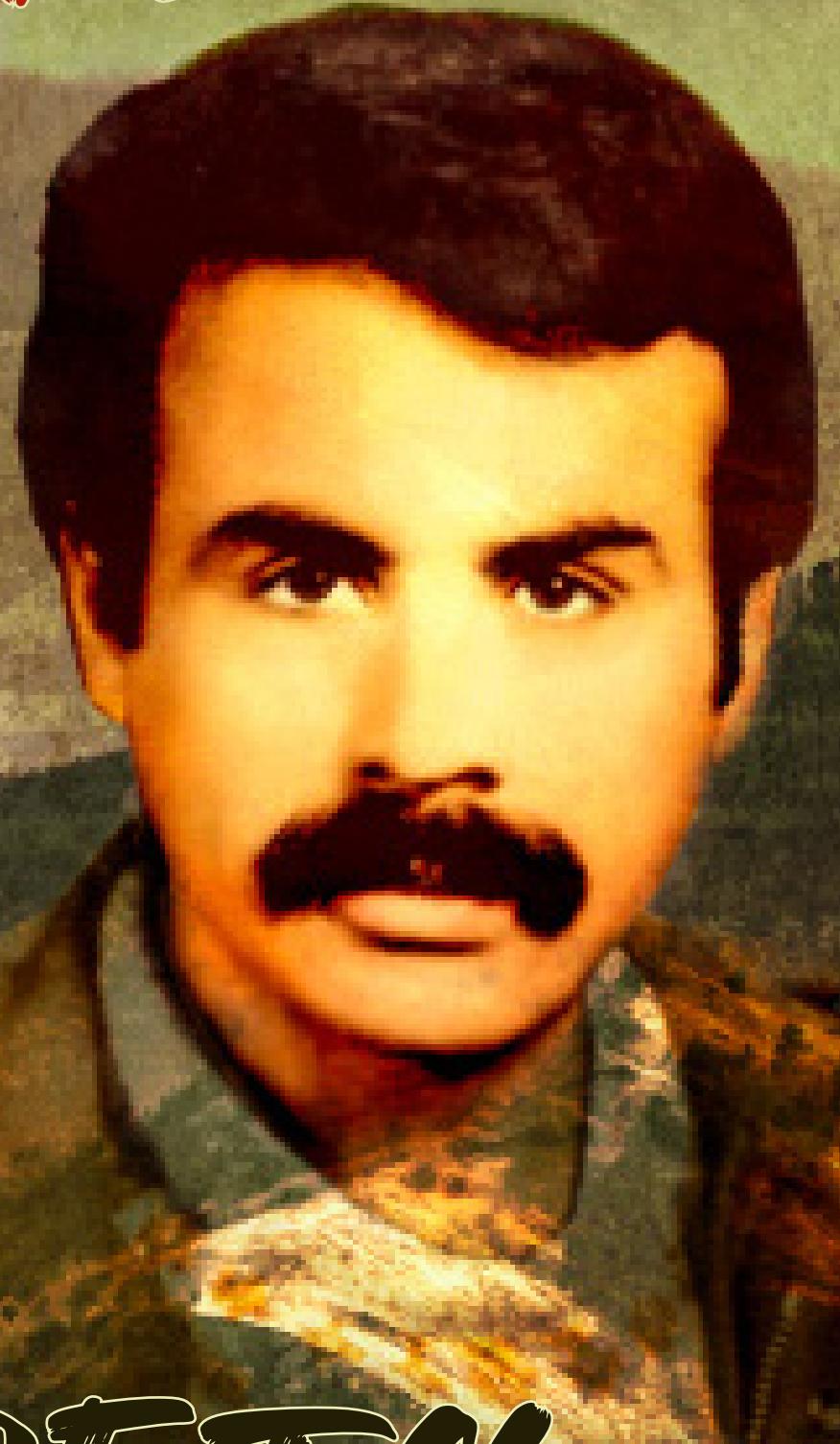
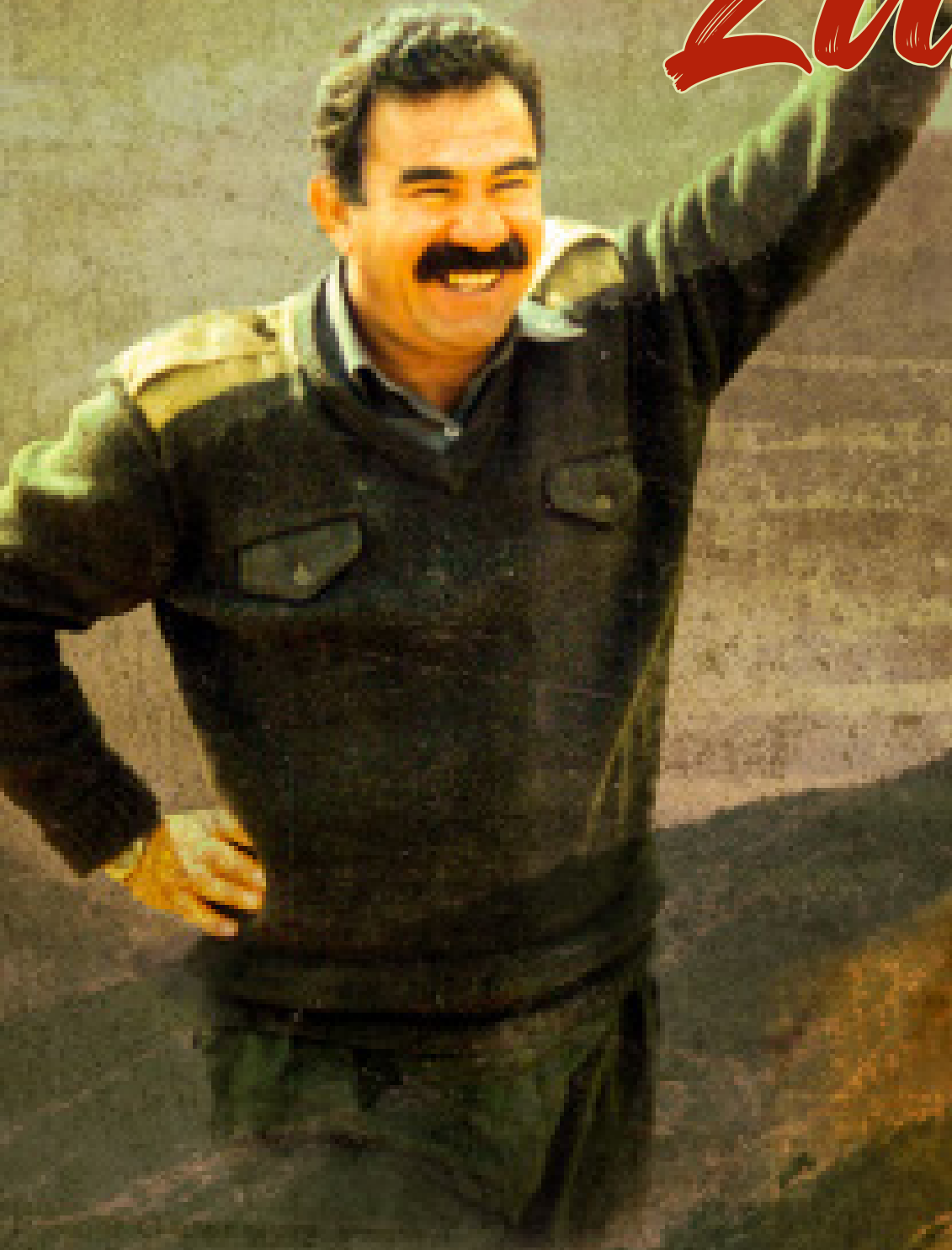
Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

| Sayı: 16

| Ağustos 2022

BERXWE DANA

ZAPÊ

HEQIQA TA

15'Ê TERAXÎ YE

İÇİNDEKİLER

Şanlı 15 Ağustos Atılımı ve Doğru Devrimci Siyasetin Zaferi

Önder APO

02

15 Ağustos Gerilla Atılımı Ruhuyla Her Yeri Eylem Alanına...

Baran Mawa

06

Zap, Avaşın ve Metina'daki Zafer Ruhuyla 15 Ağustos...

Axin Mahir Dicle

10

Kendisini Emekle Var Eden Bir APOCU Derviş; Rizgar Amed

Dersim Tolhildan

13

Kimsenin Unutamayacağı Tarih: 15 Ağustos

Duran Kalkan

17

15 Ağustos Kadın Rönesansı ve Devrimidir

Sozdar Avesta- Fatma Adir

22

Li Dijî Dagirkerî û Îxanetê Helwesta Ciwanê Kurdistan

Hogir Amed

26

Devrimci Tutum - I-

Bawer Ceng

29

Jinên Ciwan ên Êzidî

Berîvan Şengal

33

Femandarê Bi Heybet

Warşin Koçgirî

36

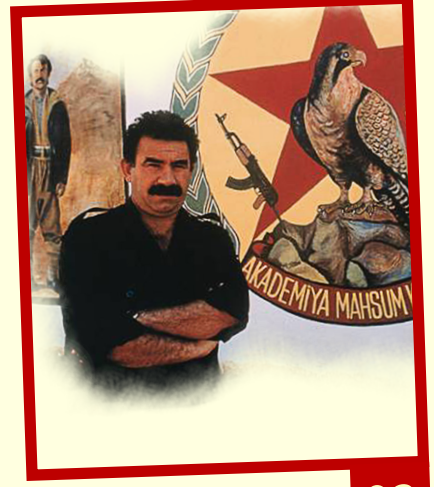
Kalbimin Hikayesi

Şiyar Dersim - Nûjiyan Munzur

38

Keliyên ji Dîrokê

Yurtsever Gençlik

02

13

33

45

JI EDÎTOR

BERXWEDANA ZAPÊ HEQÎQETA 15'Ê TEBAXÊ 4E

Hevalên Hêja!

Meha vejînê an jî meha Tebaxê, ji bo Tevgera Azadiya Kurdistanê, gel û ciwanên Kurd, meheke xwedî girîngî û wateyeke cuda ye. Dewleta Tirk ya dagirker ku bi sedan salane, li ser gelê Kurd polîtîkaya qirkirin û îmhayê, daye meşandin, her çiqasî xwastiye gel û ciwanên Kurd biperçiqîne, ewqas jî rastî berxwdanên mezin û dijwar ya gelê Kurd hatiye. Pêngava 15'ê Tebaxê ji bo gelê Kurd, destanekî nû ya qehremantiya serdemê ye. Bi rih û fîşeka Egîdan, gelê Kurd ji xewa giran ya hezarê salan, şiyar bû.

Ew navê Egîdan di Kurdistanê de bûye navê qehremantî û fedakartiyê. Îro bi rihê Egîdan, li Zap, Metîna û Avaşînê, derbên giran li dagirker û hêzên qirker yên li Kurdistanê dikeve. Bi berxwedana destanwarî ya Gerîlayên Azadiya Kurdistanê, bi rihê Şerê Gelê Şoreşgerî, bi rihê Egîdan di xeta Parastîna Rawa de, şer kirin, wê serkeftina Kurdistanê misoger bike.

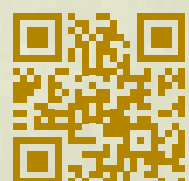
Di hejmara meha Tebaxê ya kovara Yurtsever Gençlik de, perspektîva Rêber Apo ya ji bo 15'ê Tebaxê, her wiha ji pê ûsa ciwan û jinên ciwan ve jî, derbarê 15'ê Tebaxê de nivîs hatin berhev kirin.

Me Bixwînin Me Binasin

Me Bi Ciwantî Destpêkir, Emê Bi Ciwantî Serbikevin

Silav û rêzên Şoreşgerî

Edîtor

Önder APO

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI VE DOĞRU DEVRİMCİ SİYASETİN ZAFERİ

Partimizin silahlı direnişinin sekizinci yılı ve bunun üst bir evreye sıçratılmış biçimi olan 15 Ağustos Atılımı'nın birinci yılını geride bırakmış bulunuyoruz. Tarihsel ve güncel somut gerçeklerimiz, bu süreçte ileriye yönelik yaşanması, düşünce ve eylem ile aşılması gereken çürüyen yapıların ne olduğunu, her zamankinden daha parlak bir biçimde ortaya koymaktadır. Salt bir silahlı direniş olmaktan da öteye, çok çeşitli özelliklere sahip olan bu tarihsel atılımın, gerek geçmişin aydınlatılması, gerekse daha da önemli olarak, önümüzdeki dönemin devrimci kazanımlarının neler olabileceğinin hesaplanması açısından, derinliğine kavranmasında hayati önem vardır. Gelişmenin altındaki doğru düşünce kadar, onun ruhunu ve bu ruhun biçimlenmesi için adeta çıplak yüreğini ortaya koyarcasına sergilenen eşine ender rastlanır direnişçiliğinin de öğreteceği çok şey vardır... Faşist baskı ve sömürüyü en çok geliştiren çağdışı, çağdışı olduğu kadar da kendini en ince yöntemlerle gizleyen bir egemen sınıfa, emperyalizmin en tehlikeli bir işbirlikçisine karşı, kendi öz tarihinden ve çağdaş insanlık gelişiminden uzak bırakılmış, unutulmuş bir halk olan Kürt halkı adına verildiği, asla unutulmamalıdır. İşte bu gerçek,

beyinlerimize kazınırcasına kavranır ve sürekli yoğun bir tarzda dile getirilirse, atılımın önemi ancak o zaman ortaya çıkabilecektir.

15 Ağustos Atılımı, yalnızca partimiz ve halkımız açısından tarihsel bir rol oynamakla sınırlı kalan bir eylem değildir. O, başta Türk sömürgeciliği olmak üzere bütün kapitalist emperyalist düzenin temsilcilerini sarsmış ve onları telaşa boğan bir yangının alevlerini tutuşturmuştur. Bu yangın yalnızca bulunduğu yeri sarmakla kalmamış, alevlerinin sıcaklığı Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu halkları başta olmak üzere ilerici dünya halklarının yüreklerini ısıtırken; sömürgecilere, her türden işbirlikçi ve uşaklarına ise terler döktürmüştür. Bu atılımın yarattığı yeni gelişmeler karşısında, çeşitli güçler mevcut politikalarını gözden geçirmek, yeni çözümler ve arayışlara girmek zorunda kalmıştır. Bu eylemlerin yarattığı çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerlendirebilmek için, onun ortaya çıktığı ortamın ve dönemin özelliklerine bakmak, bu eylemler karşısında çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları incelemek gerekmektedir. Bu yapıldığında, ancak onun tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilir.

15 Ağustos Atılımı, Türk sömürgecilerinin devlet yapısı içerisinde faşist kurumlaşmayı önemli oranda sağladığı ve bu faşist özü gizleyecek biçim değişikliklerine gitmek amacıyla planlar oluşturduğu bir dönemde gerçekleştirildi. 12 Eylül darbesinin ardından, hızla sürdürülen çalışmalarla dört başı mağrur bir faşist düzen, tüm topluma egemen kılınmıştır. Ancak içte ve dışta

bir meziyet gibi meşru kılmaya çalışmışlardır. Faşist cuntaya karşı devrimi örgütleme görevine sırt çevirerek, umutlarını 'demokrasiye dönüş' çabalarına bağlamış ve 1988 seçimlerinde, parlamento adaylıklarını koyma umudu ile yaşamaya başlamışlardır.

PKK dışında kalan güçleri etkisizleştiren faşist cunta, hedeflerine ulaşmada önünde

“Umutsuzluğun, yılgınlığın, tasfiyeciliğin ve teslimiyet bulutlarının topluma ve sol hareket içindekilere bir kabus gibi çöktüğü böylesi bir ortamda, bu inanılmaz, adeta mucize gibi bir şeydi çoklarınca”

yönelecek muhalefeti etkisizleştirmek için, uygulamaların göz boyayıcı bir tarzda yürütülmesi gerekmektedir. Bu amaçla, 'demokrasiye dönüş aldatmacasına başvurulur, düzenin fideğinde oluşturulmuş partilerle, seçimlere gidilir. Türkiye'nin belli şehirlerinden başlanarak, sıkıyönetim görünüşte kaldırılmaya başlanır. Yapılan planlar gereği muhalefet etkisiz kılınmış olduğundan, 1983'le birlikte 'ülkede demokrasi tesis edilecektir.' Cunta, azgınca saldırılarında olduğu gibi, bu göz boyama faaliyetinde de gerek içteki, gerekse dıştaki dayanaklarından tam destek almaktadır. Böylece iktidarını sağlama bağlama çabası içindedir. Cuntaya hazırlıksız yakalanan sol geçmiş hatalarının kefaretni ağır ödemiştir. Faşist cuntaya hazırlıksız yakalanan sol hareket ise, geçmiş hatalarının bölünmüşlüğü'nün kefaretni çok ağır bir tarzda ödemiş, yalnızca darbeler altında ezilmekle de kalmayarak, soylu davasına sahip çıkamaz hale getirilmiştir. Tutuklananlar dışında kalan kesim ise örgütsüz bir tarzda çıktığı Avrupa'da tasfiye ile yüz yüze bırakılarak teslim alınmıştır. Tasfiyeciliğin çemberinden bir türlü çıkamayan sol hareketler, yalnızca kendi kendilerini tüketmekle de kalmayarak, geçmiş tarihlerinde de ortaya çıktığı gibi, 12 Eylül rejiminin politikalarının adeta birer uygulayıcısı haline dönüştürülmüşlerdir. Adeta birbirleriyle yarışarcasına, devrimcilik adına ne kadar soylu değer varsa, hepsine karşı saldırıya geçmiş, teslimiyet ve ihaneti

en büyük tehlikenin PKK olduğunun bilincindedir ve ona da son bir darbe vurarak imha etmek amacıyla, 1983 Mayıs'ında, Güney Kürdistan'a müdahale eder. Amaç; PKK hareketinin tüm kadrolarını bu alanda imha ederek, teslimiyeti dayatarak, başaramadığını burada kılıç ile başarmaktır.

Ancak bu plan, faşist Türk ordusunun ağır kayıplar vermesi ile sonuçlanır. Bu saldırı ile birlikte, aynı dönemde devrimci hareketimize dayatılan provokasyon hareketi de boşa çıkartılır. Diğer taraftan önderleri, devrimci hareketleri ya imha ya da tasfiye edilen ve bağları kopartılan kitleler, cuntanın azgın saldırıları ve pasifikasyon politikası sonucu iyice sindirilmiş, korkunç bir umutsuzluk, yoksulluk ve acı içine çekilmişlerdir. Cuntanın insanlık dışı dayatmalarına tepki duysalar da öndersiz oldukları için, bunu açığa vurmamakta, cuntanın demagogileri altında, devrimci mücadele umutları önemli oranda sarsılmış bulunmaktadır. Devrimci hareketlere vurduğu darbelerle artık güçlü bir muhalefetle karşılaşmayacağını uman ve suskun kitlelerin durumuyla da bu umutları pekişen faşist cunta, iktidarını daha rahatça yürütebileceği inancındadır, üstelik dünya kamuoyunu da buna inandırmış durumdadır.

İşte 15 Ağustos tarihsel atılımı, böylesi bir dönemde gerçekleştirildi. Umutsuzluğun, yılgınlığın, tasfiyeciliğin ve teslimiyet bulutlarının topluma ve sol hareket içindekilere

bir kabus gibi çöktüğü böylesi bir ortamda, bu inanılmaz, adeta mucize gibi bir şeydi çoklarınınca. Yine düşman ve efendileri için tam bir şoktu. İnanamadılar önce, sonra geçmişteki isyanların bir benzeri sandılar. Ordu 'isyan var' diye ayağa kalktı. Kürdistan'a yığıldı. Ancak ortada ne bir isyan ne de eylemi yapanlar vardı. Gelişmeleri hafife almak istediler bu kez, fakat kendilerini en rahat hissettikleri bir dönemde, böylesine güçlü, örgütlü eylemler gerçekleştirebilen, üstelik hiçbir kayıp vermeden geri çekilen devrimcilerin gücü karşısında bunu da yapmadılar. TC, tarihinde ilk kez karşılaştıkları böylesi eylemlerin, kendi sonlarını getirecek bir yangının ilk kıvılcımı olduğuna inanmak istemediler, ancak gerçekler acımasızdır ve o gerçeklere boyun eğmek zorunda kaldılar.

için, daha iyi bir gerekçe bulunamazdı da. 'Yakaladık, çember daralıyor, sonları geldi' propagandalarının sonu gelmeyip, bir tek devrimci dahi yakalanmadıkça, Kürdistan'ın zor coğrafik koşullarının da etkisiyle ordu içinde kaynaşmalar, bunalımlar, kaçışlar baş göstermeye başladı. Kahraman Mehmetçik, daha savaşın ilk adımlarında tökezleyip, koşuğunu açıkça ortaya koydu. "Yenilmez Türk ordusu" efsanesi yerle bir oldu.

Ordunun yapısında görülen bu sarsıntı, tüm devlet yapısında da ortaya çıktı. Devlet otoritesi yerle bir oldu. Dört yıl boyunca yapılan, devrimcileri bir daha dirilmemek üzere, "bitirdik" demagojisinin koşuğu açığa çıkınca, tüm devlet yetkilileri birbirlerine girdiler. Sorumlu aramaya başladılar. Cuntanın başı, 'dokunulmaz ilah Evren'e dahi tepki gösterilerek, önüne koyduğu hedeflerdeki başarısızlığının devlet varlığını

Ordularının büyük bir kısmını Kürdistan'a aktararak, her yerde devrimci avına çıktılar. Kürdistan'ı baştan sona kapsayan operasyonlar gerçekleştirdiler. Devrimcilerin barınma koşullarını tamamen ortadan kaldırdıklarına duydukları güvenle, onların eylemi gerçekleştirip sınırdan geri çekildiklerini söylemeye başladılar. Ordunun içine düştüğü acizliği gizlemek

tehlikeye soktuğu ifade edildi. Hükümet içinde çalkantıların önü alınamayarak çeşitli kılıflar altında tasfiyeler başladı. Her türlü sorunun tek çözüm gücü olduğunu iddia eden faşist rejimin inanırlığı yerle bir oldu. Cuntanın efendileri emperyalistler karşısında da güç duruma düştü. Kürdistan'daki bu yeni gelişmeler, yalnızca Türk cuntasını gafil avlamakla, onu şaşırtmakla kalmadı, cuntanın

devrimcileri bitirdiği demagojisine inanan emperyalist çevreler ve uluslararası kamuoyu da derin bir şaşkınlık içine düştü.

tüm bu demogojiler, kendilerinin demokrasi ve halk düşmanı yüzünün açığa çıkmasını engelleyemedi ve ilerici insan-

“Akıtılan her damla kanın, toprağa düşen her direniş kahramanının söyleyeceği, bu iflah olmazlara kabul ettireceği çok şey vardır”

Emperyalist çevreler, olayların gerçek karakterini kavrayarak Türkiye’ye yaptıkları yatırımlardan vazgeçmeye, yine dünya basın yayın organları, eylemleri ve Kürdistan halkının mücadelesini uzun uzun işlemeye başladı. Tüm dünyaya unutturulmaya çalışılan Kürdistan ve Kürt gerçekliği böylelikle etrafındaki tecrit duvarının yıkılması ile tartışılmaya, dikkatler buradaki mücadeleye çekilmeye başlandı. Emperyalist ülkeler, Kürdistan politikalarını bu çerçevede yeniden gözden geçirmeye başladılar. Diğer taraftan, yıllar yılı Kürdistan gerçekliğine gözlerini kapatan sosyalist çevreler de bu yeni gelişmelerle birlikte, Kürdistan’daki mücadele ile biraz daha yakından ilgilenme sürecine girdiler. Böylelikle 15 Ağustos Atılımı, dünya sosyalist ulusal kurtuluşçu ve ilerici devrimci güçleri arasında bir köprü rolü oynamış oldu.

15 Ağustos eylemi Türk devletinin yüzündeki maskeleri yerle bir etti. 15 Ağustos eylemleri, faşist Türk devletinin yüzündeki tüm maskeleri yerle bir eden eylemler oldu. O güne kadar demokrasiye döndüğü yolundaki safsatalarla dünya kamuoyunu aldatan Türk faşist cuntası, Kürdistan halkına yönelttiği insanlık dışı saldırılar ve operasyonlarla bu konuda nasıl bir aldatmaca içinde olduğunu gösterdi. Türk egemen sınırlarının bu en son temsilcileri, görülmemiş bastırma, demagojik saptırma, teşhir ve örtbas etme yöntemlerini çeşitli biçimlerde kullanarak, direniş gerçekliğimizi halkımıza ve dünya halklarına çarpık bir tarzda yansıtmaya çalıştı. Eylemlerin kendilerinin demokrasiye geçiş çabalarını sabote etmeye yönelik olduğunu iddia ettiler ve eşkıyalık suçlamasında bulundular. Ancak

liğin bu çağdışı barbar güce tepkisi yeniden artmaya başladı.

Bu konuda söylenecek çok şey vardır. Akıtılan her damla kanın, toprağa düşen her direniş kahramanının söyleyeceği, bu iflah olmazlara kabul ettireceği çok şey vardır. 15 Ağustos yüce atılımı ve sonrasındaki gelişmelerle PKK, kendi önderliğinde halkımızın makus talihini yıkmaya yolunda tarihsel bir adım atmıştır. Yüreğimiz üzerindeki pası, ondan da öte Türk burjuvazisinin deyişiyle, beton kalıpların parçalanmış, halkımızın başucuna dikilen mezar taşlarını alıp fırlatmış, ölümü pek de kolay kabul etmeyecek bir halk gerçekliğinin ifadesi olmayı bilmiştir.

Elbette ki halen eksiklikler, zayıflıklar çok fazla ve yetkinleşme gereği var. Düşmanın hâla imhâ sevdasından vazgeçmeyecek kadar, bize hayat hakkı tanımaması söz konusu. Eskisi kadar kör bir inkarcılık tarzında olmasa da ilerici insanlığın hala çok haksız bir biçimde halkımızın kaderine karşı ilgisizliğinin sürüp gitmesi gerçeği var. Ama bütün bunlara rağmen gerçekler inatçıdır. Hele halkların ilerici, devrimci gerçekliği çok daha fazla inatçıdır ve hakkını alma konusunda, her türlü baskıcı, gelişmiş barbarlık yöntemlerinden daha güçlüdür. Buna inanarak mücadeleyi sürdüren öncü, elbette ki susmayacaktır. Elbette ki bu barbarlıkları ve düzenbazlıkları açığa çıkaracak, kendi zayıflıklarını güce dönüştürmesini bilerek, kendisi için kader diye çizilenin tüm geçersizliğini ortaya koyacak ve çağımızın en büyük haksızlığını ortadan kaldırmak için, büyük bir namus ve onur savaşını sonuna kadar götürmesini bilecektir.

15 AĞUSTOS GERİLLA ATILIMI RUHUyla HER YERİ EYLEM ALANINA ÇEVİRELİM

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Gençlik!

Önder APO öncülüğünde, Egid yoldaşın komutasında başlatılan, özgürlük mücadelemizde tarihi öneme sahip olan 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımımızın 38. yılını tamamlıyoruz. Başta Önder APO olmak üzere yiğit Kürdistan gerillasının, halkımızın ve yurtsever gençliğin 15 Ağustos diriliş ve direniş bayramını kutluyoruz. 15 Ağustos'un öncü komutanı olan Ş. Egid başta olmak üzere Zap, Avaşın, Metina' da şehit düşen arkadaşlar şahsında, özgürlük mücadelemizde fedai ve kahramanca şehit düşen tüm yoldaşları minnetle anıyor, önlerinde saygıyla eğiliyoruz.

15 Ağustos Devrimci Gerilla Atılımı özgürlük mücadelemizin tarihsel önemi bağlamında Hareketimiz ve halkımız açısından özgür yaşamı yaratma adına önemli bir adım olmaktadır. 15 Ağustos

Atılımı bizler için neyi ifade etmektedir? Böylesi tarihi bir süreci iyi anlamalı, doğru bilince çıkarmalıyız. 15 Ağustos Atılımı gerilla mücadelesi açısından bir yaşam ve mücadele çizgisi olmakla beraber, aynı zamanda düşmandan intikam alma eylemidir. 15 Ağustos Atılımı sadece düşman karakoluna yapılmış bir eylem değildir. Elbette ki öylesi bir süreçte düşmana yapılan eylemin de anlamı büyüktür. Fakat yapılan bu eylemi bu kadar anlamlı kılan, bir çizgi, bir özgür yaşam atılımı haline getiren neydi onu iyi anlamak gerekir. Bu süreci hep ilk kurşun olarak tanımladık. O ilk kurşun kimlere ve neye atıldı? O ilk kurşun 14 Temmuz da 'Büyük Ölüm Orucu'nda' fedaice şehit düşen yoldaşların intikamını alma kurşunuydu. 12 Eylül askeri darbesi ile daha da derinleşen sömürgeci, faşist, işkenceci zihniyetten hesap sorma kurşunuydu. Düşmanın

yanında yer alanlara, ulusal kimliğine ihanet edenlere, dalkavuklara, şaklabanlara gerçeği gösterme kurşunuydu. Yani o ilk kurşun bir eylemden öte özgür yaşamı yaratma gerçeğidir.

Düşman birkaç çapulcunun eylemi biçiminde küçümseyerek dile getirmiş olsa da bu eylem ile bundan sonra nasıl bir güç ile savaşacaklarını görmüşlerdir. Böylesi soykırımcı, faşizan saldırılar karşısında varlığını korumanın ve savunma tarzının silahlı mücadele olduğunu göstermiştir. Bu atılımın ardından aktif öz savunmayı oluşturma, her saldırı karşısında misilleme ve intikam tarzının esas alınması bir ölçü olmuştur. 15 Ağustos, 50 yıllık bir mücadelenin profesyonel gerilla gücünü yarattı. Şu anda Zap, Avaşın ve Metina'da düşmanın tüm teknik gücüne karşı fedaice, kahramanca savaşan gerilla gücünün gösterdiği iradi gücün özünde bu atılımın gerçekliği vardır. Her arkadaş Egid'ce savaşıyor, düşmana misliyle cevap veriyor. 15 Ağustos Atılımı, halkın özgür yaşam arayışını güçlendirmiştir. Nasıl yaşamalı ve bu mücadeleyi nasıl büyütmeli sorusunun cevabı olmuştur. Önder APO'nun felsefesiyle her geçen gün büyüyen bu mücadele bu atılım ile nasıl savaşmalı sorusuna cevap olmuştur. Tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın anlam ve önemini çok daha kapsamlı ve derinlikli bilince çıkarmak gerekiyor. Bir eylem ile milyonların diriliş ve direnişlerini nasıl sağladığını görüyoruz. Bir halkın bu eylemi bu kadar sahiplenmesinin sebeplerini doğru anlamak lazım. Böyle bir tarihsel bakışla şu gerçeği rahatlıkla görebiliriz: Eğer 15 Ağustos 1984 Tarihi Gerilla Atılımı ve bu temelde 38 yıldır kesintisiz bir biçimde gerilla öncülüğünde süren Özgürlük Mücadelemiz olmasaydı, bugün Kürtlerin özgürlüğünden hatta varlığından bile söz etmek imkan dahilinde olmayacaktı.

Kuşkusuz 15 Ağustos Gerilla Atılımı bir yaşam biçimi, mücadele tarzı ve felsefe olmuştur. Buna inanan her birey gerillaya katılmış, savaş mevzilerinde yer almıştır. Her yerde bir efsane gibi dolaşan gerilla mücadelesi, efsuni bir hava yaratmış olsa da yaşamın hakikatini de göstermiştir.

Dilden dile dolaşan kahramanlık destanı olmuştur gerilla. Gerillayı efsane, kahraman kılan gerillanın yaşam tarzı olmuştur. Halkı için verdiği mücadele bağlılığı olmuştur. Bu temelde özellikle bu yıl bütün yurtsever gençlik, 15 Ağustos Gerilla Atılımı'nın önemine yaraşır tarzda her yerde kutlama yapmalı ve atılımın kapsamına denk bir eylem hattına geçmelidir. Tarih her anlamıyla bu kutlamalarla ve eylemlerle ilk günkü heyecanını korumalıdır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Tarihsel olarak ele aldığımız 15 Ağustos Atılımı sayesinde bugün bu mücadelenin öz savunmasını sağlayan gerilla gücü her anlamıyla savaşımını yürütmektedir. Halkının onurunu koruma, özgürlüğünü sağlama adına savaşımını vermektedir. Bu anlamıyla da yurtsever gençliğe temel görevini hatırlatmaktadır. Bizim açımızdan nasıl sonuçlar çıkardığımız önemlidir. Bugün bizler için varlık ve özgürlük savaşını veren gerilla gücü temel görevini yerine getirmektedir. Fedaice yaşamakta ve savaşmaktadır. Yani komutan heval Egid'in bizlere bıraktığı mücadelesini büyütmektedirler. Yapacağımız değerlendirmeler bizi savaş gerçekliğimize ulaştırmaya ve daha çok da bunun önünde engel teşkil eden ne varsa kaldırmaya yöneliktir. Bu savaş ertelemeksizin kazanmamız gerektiğinin bilinmesi gerekir. Bu anlamıyla bütün imkan ve olanaklarımızı ortaya koyarak bu savaşta kendimize başat rol biçmeliyiz. Her geçen gün ağırlaştırılan İmralı işkence sistemini ortadan kaldırmak için, mevzilerde savaşan gerillaya yoldaş olmalıyız. Yarın artık çok geç olabilir. O nedenle Önderliğin mücadele tarzını esas alma temelinde her yerde eyleme geçmeliyiz.

AKP-MHP savaş ittifakı en zayıf süreçlerini yaşamaktadır. Özgürlük alanlarımıza yaptığı operasyonlarla Hareketimizin tasfiyesini hedefleyerek ömrünü uzatacağını düşünürken evdeki hesap çarşıya uymadı misali özgür dağlarımıza çakılıp kalmıştır. Son süreçte

sizler de takip ediyorsunuzdur. TC Devleti İran ve Rusya'dan beklediği desteği alamamıştır. KDP ile ortada kalmış durumdadırlar. Uzun süredir savaşı kendi sınırları dışında yürütmeyi sürdüren faşist, soykırımcı TC devleti, Ortadoğu'da yaşanan hegemonik savaş ve krizden korkmuş durumdadır. Özellikle son yaşanan Ukrayna savaşı sonrası herhâlde şöyle düşünüyordur: "AB devletlerinin bu kadar arkasında olduğu bir devleti yerle bir ediyorlarsa bizi hayli hayli bitirirler." O nedenledir ki son süreçlerde içteki gücünü büyütme peşindedir. Devlet gücüyle paramiliter çeteleri bu kadar hızla artırması bu

lesi olan gerilla saflarında savaşacaksınız ya da tüm her şeye ihanet ederek çete olacaksınız! Başka bir yaşam şansı bırakılmamaktadır. Bu söylediklerimiz ağır gelebilir, fakat yaşanan özel savaş gerçekliğine en çok Bakur gençliği olarak bizler maruz kalmaktayız. Herkes çok net görmektedir ki sadece "yurtseverim, partiye bağlıyım" söylemiyle hiçbir şey değişmemekte ve gelişmemektedir. Yapılan basın açıklamaları, pasif eylem tarzı günü bile kurtarmamaktadır. Şimdi kendimize sormalıyız, neredeyse her gün yirmi dört saat kimyasallara karşı, hava bombardımanları altında nasıl eylem yapacağını düşünen,

"Savaş şikeftlerinde yaşanan direniş, yoldaşlık şu ana kadar hiçbir tarihte yaşanmamıştır"

nedenledir. SADAT'ın çete yapılanmaları ile, Afganlardan, Suriyelilerden ve Kürtler'den oluşturulan çete yapılanmaları ile faşist saldırılara, soykırımlara hazırlık yapıldığı görülmektedir. Bu durumları en çok Bakur'da yaşayan gençler olarak bizler görmekte ve yaşamaktayız. Dersim'in, Botan'ın doğası katledilmekte, fakat buna karşın hiçbir misilleme eylemi yapılmamaktadır. Hatta engelleme girişimleri dahi yoktur. Halbuki düşmana karşı eylem yapılacak birçok açık hedef olmasına rağmen sadece kınama açıklamaları yapmak düşmanı ne kadar durdurmaktadır?

Gençlik kendisini öncü olarak görüyorsa söylemle birlikte eyleme geçmelidir. Özellikle gerilla saflarına ulaşan her genç köyünde, mahallesinde, sokağında nasıl bir dayatmayla yüz yüze kaldığını belirtmekte ve katılım sebeplerini paylaşmaktadır. Şunu söylemekte yarar var. Bu savaşta hiçbir şey yapmadan yaşamıma devam edebilirim düşüncesi kesinlikle doğru değildir. Faşizm o kadar hunharca saldırıdadır ki bizlere yaşam tercihi bırakmamaktadır. Ya bu savaşın en onursal mücade-

fırsat kollayan gerilla kadar imkan ve koşulumuz yok mudur? Neden Bakur'da gençlik öncülük etmiyor, neden eylem yapılmıyor diye tartışılırsa düşman gerçekliğinden, düşman saldırısından dem vurur, birçok gerekçe üretebiliriz. Hâlbuki gerillanın yürüttüğü savaşa baktığımızda düşman saldırısının en çok orada yaşandığını görebiliriz. Bütün bu yoğun saldırılara rağmen neredeyse her gün eylem yapılmaktadır. Düşmanı yenme, halkını her koşulda koruma iddiası ve inancı bu iradeyi de açığa çıkarmaktadır.

Örneğin savaş şikeftlerinde yaşanan direniş, yoldaşlık şu ana kadar hiçbir tarihte yaşanmamıştır. Yaşam koşullarının bile en zorlaştığı, bedenin temel ihtiyaçlarının dahi karşılanamadığı anda bile gerilla kanının son damlasına kadar savaşmayı, eylem yapmayı amaçlamaktadır. Bizim bu kadar imkanımız olmasına rağmen eylem olmaması, ciddi bir direniş yaratılamaması akıl kârı değildir. Özgür yaşam hiçbir zaman savaşılmadan kazanılmamıştır. Birilerinden beklenerek özgürlük gelmez. Başarmak, kazanmak, zafere ulaşmak inançla, savaşarak olur. Önderlik

bu duruma ilişkin şöyle demektedir. “Kendi yaşam pratiğimde yedi yaşımdan şimdiye kadar başarmaya çalıştığım en temel husus, “nasıl yaşamalı” sorununa verdiğim kapsamlı cevaplardan geçer. Ben de “nasıl

diğer haliyle düşman bize rahat vermeyecektir. Hareketimiz, bir grupla başlayıp, 15 Ağustos Atılımı’yla gerillalaşmış, günümüzde de her yere yayılmış durumdadır. Yurtsever gençlik olarak bizler de bu mücadeleyi en yaygın şekilde sürdürmeliyiz. “Biz iki kişiyiz ne yapabiliriz” denilmelidir. İki kişi de olsak yapacağımız çok şey vardır. Gerilla ikili, üçlü timlerle

“Yapacağımız her eylem alanda birçok gence cesaret verecektir”

yaşamalı” sorusuna günlük yanıtlar yetiştiriyorum. Sizin için ise, yedi yaşıınızdan şimdiye kadar ne verilmişse onu alıp kabul etmişsiniz. Size yaşam diye ne sunulmuşsa onu kabul edip, onu esas alıp, onun üzerine yeni hayaller, yeni rüyalar, yani çabalarla devam demenizden kaynaklanıyor. Kendinize kabul ettiğiniz yaşam ölçüleriniz var, zorlanıyorsunuz. Ayrıca vurmuyorsunuz, kırmıyorsunuz. Zaafların etkisiyle, bunların gücüyle “bir gün daha böyle gitsin, biraz daha böyle gitsin” deyip böylece sürüklenip gidiyorsunuz.”

Değerli Yurtsever Gençlik!

Deyim yerindeyse sözün bittiği yerdeyiz. Mevcut olanla yetinemeyiz. Yetinirsek kaybederiz. Olaylar ve sorunlar karşısında bizi başaramaz noktaya getiren hiçbir durum olamaz. Düşmanı yenmeye ant içmek ona rahat vermemek gerekir. Yoksa

düşman mevzilerini ortadan kaldırmaktadır. O halde bizler de bulunduğumuz alanlarda birçok eylem yapabiliriz. İki kişiyle bir birim olup birçok yere eylem yapılabilir. Yapacağımız her eylem alanda birçok gence cesaret verecektir. Düşman ile savaşacak iradeyi yaratacaktır. Önderlik tarzı bu anlamıyla hep öğretici olmuştur. Önderlik bu mücadeleyi tek başına başlattı. Şimdi milyonlar Önderliğin yarattığı felsefeye inanmakta ve bunun için mücadele vermektedir. Şunu unutmamalıyız, inanarak yapılan her eylem, her çalışma, her amaç başarıya ulaşacaktır. Bugün gerillayı yenilmez duruma getiren bu hakikat olmaktadır. İnandığı yaşamı fedaice yaşadığı gibi bu amaç uğruna fedaice savaşmaktadır da. Yurtsever gençlik bu temelde düşmana hesap sormalı, inandığı yaşama daha fazla dahil olmalı ve mücadelenin gereklerini daha aktif yürütmek için mücadele saflarına katılmalıdır. Bu temelde tekrardan bütün yurtsever gençliğin 15 Ağustos Devrimci Gerilla Atılımı Bayramını kutluyor, faşist düşmanın büyük darbeler alacağı başarılı eylemler yapılmasını bekliyoruz.

ZAP AVAŞIN VE METİNA'DAKİ 15 AĞUSTOS RUHUNU TÜM ALANLARA TAŞIRALIM

Perspektif

Axîn Makîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

15 Ağustos Gerilla Atılımı'nın 38. yıldönümünü kutlamaya hazırlandığımız bugünlerde yurtsever genç kadın yoldaşların tümünü selamlıyor, içerisinde olduğumuz ayın, 15 Ağustos'un anlam ve önemine denk bir duruş ve eylemlilikle karşılanacağına olan inancımızı belirtiyoruz. Bilindiği gibi halk ve hareket olarak tarihsel bir süreçten geçiyoruz. Varlık-yokluk savaşı verdiğimiz bu dönemde zafere kilitlenmeyen hiçbir mücadelenin ayakta kalma şansının olmayacağı açıktır. Bu nedenle APOCU felsefede ne kadar zorluk olursa olsun hep başarıya kilitlenme, zaferi hedefleme vardır. Faşist TC devletinin PKK'yi bitirmeye yönelik geliştirdiği her saldırı Önder APO tarafından yeni bir devrimci hamleye zemin yapılmış, daha büyük gelişmeler sağlanmıştır.

12 Eylül faşizmi her ne kadar tüm toplumsal muhalefeti hedef kapsamına alsa da esasen PKK mücadelesini bitirmeye yönelik geliştirilen bir darbeydi. Bunun için toplum üzerinde gerçekleştirdiği soykırım vahşetiyle umudun zerresinin bırakılmak istenmediği bu dönemde Amed Zindanı'nda öncü kadrolar tarafından sergilenen direniş var olma savaşımız için kader belirleyici önemde olmuştur. Çoğu yirmili yaşlarının başlarında olan bu devrimciler akıl almaz işkencelere karşı yeri geldiğinde çıplak bedenleriyle, yeri geldiğinde bedenlerini alev topuna dönüştürerek, yeri geldiğinde de ölüm oruçlarıyla direnmenin en soylu yaşam biçimi olduğunu gösterdiler. Burada açığa çıkan direniş ruhu sonraki dönemin de seyrini belirlemiştir. Amed Zindan şehitlerinin

anısına bağlılığın bir gereği olan 15 Ağustos Gerilla Atılımı da bu tarihsel adımların en önemlilerindendir. Bu hamle ile hem Amed Zindan şehitlerinin intikamı alınmış hem de planlanan katliamların önüne geçilmiştir. 12 Eylül koşullarında devrimcilik iddiasında bulunan hiçbir hareket varlık gösterememiş, çoğu tarihin tozlu sayfalarında kaybolmuştur. Kimsenin aklından bile geçirmeye cesaret edemediği silahlı mücadele böylesi bir iklimde başlatılmıştır.

12 Eylül karanlığında büyük komutan Mahsum Korkmaz(Egid) öncülüğünde başlatılan bu hamle, Kürdistan tarihinin mücadele seyrini baştan aşağıya değiştirmiştir. TC devletinin soykırım politikaları neticesince kendi olmaktan çıkarılan Kürt halkının toplumsal, kültürel dokusunda devrimsel dönüşümlerin yaratıldığı bir hamle olma özelliği taşımaktadır. 15 Ağustos'tan sonra mücadele saflarına genç kadınların katılımlarında ciddi artış olmuştur. O yılların toplum gerçeğinde tek başına evinden çıkması bile imkânsız olan bu genç kadınlar akın akın dağların yolunu tutmuştur. Kürt kadını açısından birilerinin kızı-eşi-anası olma dışında herhangi bir toplumsal kimliğinin olmadığı o yıllarda Kürt kadınları, halkının özgürlük mücadelesinin bir neferi olma cesaretini bu atılım sayesinde bulmuştur. Dünyanın hiçbir yerinde savaş ve kadın birlikteliği bu düzeyde vücut bulmamış, kadın ile toplumun özgürlüğü bu düzeyde iç içe gelişmemiştir. Savaşta kendini kanıtlayan kadınlar günümüzde toplumun her alanında öncü pozisyonda yer almaktadır.

YURTSEVER GENÇLİK

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

15 Ağustos Hamlesi'nin çok kısıtlı imkanlarla NATO'nun en büyük ikinci ordusuna karşı geliştirilmesi ancak kararlılık ve zafer tutkusuyla açıklanabilir. TC faşizminin soykırım politikalarını güncellediği böylesi bir süreçte, başarının yolu kuşkusuz 15 Ağustos ruhunun her alana taşırılmasındadır. Yıllardır Kürt halkını ve özgürlük mücadelesini ayrıştırmaya çalışan faşist TC, bu politikasının sonuç almadığını anlayınca son yıllarda topyekûn saldırı konseptini tüm vahşiliğiyle uygulamaya koymuştur. Özelde kirli politikalarını bu hareketin can suyu olan gençlik üzerinde hiçbir dönem olmadığı kadar bu dönemde geliştirmiştir. Baskı, işkence ve katliam günlük rutin halini almıştır. Yine Kürdistan'da Kürt gençlerine yönelik özel politikalarla geliştirilen uyuşturucu, fuhuş hiçbir dönemde olmadığı kadar fazla yaygınlaştırılmıştır. Kürt özgürlük mücadelesini yok etmeye dönük son yıllarda tırmandırdığı savaşın ekonomik yükünü topluma ödetmeye çalışarak halkı açlığa ve sefaletle sürüklemiştir. Kuşkusuz TC'nin bu toplum kırım politikalarından en fazla genç kesim özelde de genç kadınlar etkilenmektedir.

En ufak toplumsal itirazın ölüm ve tutsaklıkla sonuçlandığı bu dönemde düşmanın çıplak hedefi olma konumunu aşan tarzda bir mücadele yürütmenin elzem olduğu açıktır. Her ne kadar son dönemlerde gençliğin metropollerde gerçekleştirdiği eylemler belli bir etki yaratsa da bu dönemin savaş gerçekliğinin karşısında yetersiz kalmaktadır. TC'nin savaş kurallarını hiçe sayarak her gün her türlü

tekniki kullanıp, kimyasal ve nükleer silahlarla saldırdığı gerillalar, mevzilerinde 15 Ağustos ruhuyla direnmektedir. Her ne kadar faşist devlet kayıplarını saklasa da gerillanın kamera kayıtları gerçeği önümüze sermektedir.

Düşmanın iki bayram arasında sonuç alacağına dair yaptığı planlar kursağında kalmıştır. Bu savaşın en ön safında yer alan başta genç kadın savaşçılar olmak üzere gerillalar düşmana aman vermemektedir. Hem savaş tünellerinde hem de hareketli birlikler şeklinde YJA-Star gerillaları her gün işgalci düşman askerlerine darbe üstüne darbe vurmaktadır. Öyle ki düşman bu alanlarda başını kaldıramaz halde, an be an ölümü enselerinde hissederek kalmaktadır. YJA-Star öncülüğünde Kürdistan gerillaları her yerde bu şekilde destanlar yazmaktadır. Gerilla en üst seviyede dönem görevlerine böylece sahip çıkmaktadır. Kuşkusuz bu savaşın tüm yükünü gerillaya yüklemek bırakalım devrimci ahlakı, insanlık ahlak ve vicdanının kırıntısıyla bile açıklanamaz. Soykırım kıskacında olan bir halkın genç kadınları olarak kendimizi bu sürecin neresinde konumlandığımızı her zamankinden daha hayati önemdedir. Çok değil daha 8 yıl önce faşist TC Devleti'nin Şengal'e saldırdığı barbar DAİŞ çetelerinin yaptığı katliamlar daha bugün gibi hafızalarımızda canlılığını koruyor. Aynı durumun Kürdistan'ın farklı bir alanında ya da Kürtlerin yaşadığı herhangi bir yerde tekrarlanmayacağını garantisini kim verebilir? İyi ama biz genç kadınlar olarak ne kadar bunun farkındayız ve böylesi bir durumda öz savunmamız nasıl olacaktır?

Biliniyor, 3 Ağustos 2014'te tarihe Êzîdîlere karşı geliştirilen 73. Ferman olarak geçen saldırılarda, çeteler en çok kadınları hedef alarak

sonuç almak istemişlerdir. Çeteler saldırdıkları yerlerde erkekleri hemen öldürüp, kadınları kaçırmışlardır. Daha sonra kaçırdıkları bu kadınları çağın utanç pazarlarında defalarca para karşılığında satmışlardır. Kadınların çoğu seks kölesi yapılmış ve her türlü insanlık dışı muameleyle maruz kalmışlardır. Daha çocuk yaştaki genç kadınlar savaş ganimeti mantığıyla emirler arasında en fazla paylaşılan ve en çok tecavüze uğrayan kesim olmuştur. Nasıl ki gerilla şimdi halkın öz savunmasını yapıyorsa, o gün de Êzîdîlerin hawarına ilk

en olmaz denilen koşullarda geliştirilmişse, bu dönemde de hiçbir zorlu koşul gerekçe yapılmadan genç kadınlar her anlamda örgütlülüğünü sağlamalı, dönem görevlerine sahip çıkmalıdır. Düşman nerde, nasıl saldırıyorsa genç kadınlar misliyle cevap vermeli, düşmanı başta Kürdistan olmak üzere her yerde nefessiz bırakmalıdır. Bu konuda Jinên Tîrêjên Rojê'nin son dönemlerde Gever başta olmak üzere Türkiye metropollerinde gerçekleştirdiği etkili eylemleri selamlıyoruz. Bu eylemlerde de görüldüğü gibi her yerde, her türlü eylem

“Düşman nerde, nasıl saldırıyorsa genç kadınlar misliyle cevap vermeli”

elden PKK gerillaları yetişmiş, böylece soykırımın önü alınmıştır. Daha sonra gruplar şeklinde başta YJA-Star gerillaları olmak üzere Kürdistan'ın yiğit evlatları Şengal'i barbar DAİŞ çetelerinin işgalinden kurtarmış, binlerce kadını özgürleştirmiştir. Bugün en fazla genç kadınlar YBŞ saflarında örgütlenerek, düşmandan intikamlarını alıyorlar. Bu durumun kendisi başlı başına bir devrimdir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Şu an Zap, Metina ve Avaşin'de yürütülen savaş soykırımcı faşist AKP-MHP ittifakının kendi rejimini sürdürebilmesi için sarıldığı son şansı değerindedir. Düşman bu savaşı kendisi açısından hızla sonuçlandırmaya çalışıyor. Çünkü mevcut haliyle gerilla karşısında herhangi bir başarı elde edememektedir. Yine Rojava'ya saldırı planları her ne kadar şimdilik gerekli yerlerden onay almadığı için durdurulmuşsa da hala bu yönlü saldırılar ihtimal dışı değildir. Saldırı için fırsat kollamaktadır. Nitekim her gün yaptığı çeşitli saldırılarla Rojava ve Başur'da onlarca yoldaşımızı şehit etmektedir. Son dönemlerde Şırnak ve Dersim'de yaptığı doğa katliamlarını da bu saldırılardan ayrı ele alamayız. Son kertede bugün Kürdistan'ın tüm değerleri, doğası, gençleri hedef kapsamındadır ve düşman tüm bunları yok etmek için çılgınca saldırıyor. Bu saldırılar örgütlü bir mücadeleyle bertaraf edilmezse yaşanacak sonuçlardan kimse kendini muaf tutamaz. Nasıl ki 15 Ağustos gerilla hamlesi

yapma koşulları mevcuttur. Hiçbir dönemde düşman bu kadar kendinden emin bir şekilde Kürdistan'da hareket etme pervasızlığında bulunmamıştır. Bu da hiç olmadığı kadar açık hedef olma durumunu açığa çıkartmaktadır. Genç kadınlar başta olmak üzere gençlik düşmanın bu konumunu görmeli, ona göre daha kapsamlı ve etkili eylemler gerçekleştirebilmelidir. Bunun koşulları her dönemden daha fazla elverişlidir. Her sokak, her mahalle direniş alanlarına dönüştürülmelidir. Bu konuda Önderlik tarzı esas alınmalı, düşman saldırıları yeni direniş gerekçeleri yapılarak bu süreçte yer alınmalı, hiç kimseden direktif almaya ihtiyaç duyulmamalıdır.

Unutulmamalıdır ki tarihimizde hiçbir savaş imkanlarla kazanılmamıştır. 15 Ağustos gerilla hamlesi bunun kanıtıdır. Bugün Zap, Metina ve Avaşin'de gerillalar tarafından yürütülen direniş bunun kanıtıdır. Önderliğin İmralı koşullarında sergilediği direniş bunun kanıtıdır. Genç kadınlar bu bilinçle hareket etmeli, her yerde örgütlenerek, 15 Ağustos ruhunu her alana taşırmalıdır. Kuşkusuz bu dönemin en değerli ve anlamlı katılımı genç kadınların dağların yolunu tutup YJA-Star'lı yoldaşlarının yanında yer alması olacaktır. Böylece katliamın yıldönümünde Şengalli kadınlarımızın intikamlarını da almalılardır. Tekrardan tüm genç kadın yoldaşların 15 Ağustos Diriliş Bayramını, Gerilla Bayramını en içten duygularımızla kutluyoruz.

Kod Adı: Rızgar Ferqîn

Adı -Soyadı: Erhan Ölçen

Katılım tarihi: 2009

Şehadet yeri ve tarihi: Amed - 3.11.2019

KENDİSİNİ EMEKLE VAR EDEN BİR APOCU DERVİŞİ: ŞEHİT RIZGAR AMED

Dersim Tolkildan

Toplumsal gerçeklikte hakikat savaşçılığının özü kendini hep yeniden yaratmaktan gelir. Kendini yeniden yaratmak ise tarihsel ahlaki özlerle buluşmayı ifade eder. Tarihsel bir cevhere sahip olan toplumsal değerler, hakikat savaşçılığının da temel mayasıdır. Bu temel maya kendisini günümüze kadar tüm baskı ve şiddete karşı direnerek var etmiş ve tarihsel kişiliklerde kendini somutlaştırmıştır.

Bu tarihsel kişilikler bulundukları zaman dilimini aşan, tarihsel canlılığın bir parçası olan bir gerçekliğe sahiptirler. Tarihsel canlılığın özü an'da kendini yaratmaktır. An'da doğru olanı ne pahasına olursa olsun yapmak, hakikat savaşçılığının temel özelliğidir. Bu karaktere ulaşmanın bilinç ve eylem hali, büyük bir davanın sahibi olduğunun bilinciyle tüm benliğiyle katılmaktan geçer.

Şehit Rizgar Farqin yoldaş da bu bilinçle Kürdistan'ın yurtseverlik merkezlerinden biri olan Farqîn'de, yurtsever bir ailede doğar. Daha küçük yaşlardayken düşman gerçekliğini en derinden hisseden Rızgar yoldaş bu bilinci her geçen gün daha da bileyerek içerisinde düşmana karşı kin, intikam ve öfkeye dönüştürmüştür. Amed'in direnişçi, asi ruhu taşkın seller gibi Şehit Rizgar kişiliğine akmış ve son anına kadar da hiç durulmamıştır.

Bunun için Kürdistan Özgürlük Mücadelemiz üzerinde yürütülen topyekun tasfiye ve soykırım konseptine karşı 2009 yılında profesyonel bir devrimci olarak parti saflarına katılır. Zor dönemin katılım kararlılığı ve katılım iradesi kendisini mücadelenin her anında açığa çıkartmıştır. Bundan dolayı en zor dönemlerde bile en önde olma kararlılığıyla sürekli iradi bir duruşun sahibi olmuştur. Zaten pratiği ve şehadeti

de bunu kanıtlamaktadır.

Devrim saflarına katıldıktan sonra uzun bir süre Kürdistan'da gençlik çalışmalarını öncü bir parti militanı olarak yürütmüştür. Kültürel soykırım kısılcına alınan, asimilasyon politikalarıyla yüzyüze kalan Kürdistan gençliğini kendi özkültür bilincine ulaştırmanın, onları eğitmenin ve örgütlemenin dervişane bir pratikçisi olmuştur. Bu dervişane adanmışlıkla ve katıksız katılımı Kürdistan

getirmiştir. Şehit Rizgar'ın kararlı duruşu istisnasız tüm bu arkadaşları etkilemiş ve bu kararlı duruşlarının bir etkeni olmuştur.

Kişilik yaratmanın, APOCU karakter oluşturma'nın esası büyük bir adanmışlıkla kendine yüklenip büyük bir emek savaşçısı olmaktan geçmektedir. Emeğin en büyük özelliklerinden birisi de bütünleştirici yanının olmasıdır. Birey emek verdikçe bütünleşir, yaratır ve

“Öz yönetim direnişinde öncülük yapmış birçok militanı eğitmiş, verdiği eğitimlerle onları yetkinleştirip her birini devrimci halk savaşı militanı haline getirmiştir”

gençliğini örgütleyip onlarca militan yetiştirmiştir. Bu zülden sürekli olarak düşmanın hedefinde olmuş ve faşist soykırımcı TC Devleti tarafından tutuklanarak bir süre zindanda kalmıştır. Amed gençliğinin en yakından tanıdığı bildiği zindan direnişini kendine esas alarak Kemallerin, Alilerin, Xeyrilerin birer mirasçısı olarak, Önder APO'nun öğrencisi olarak kendisine her zaman direnişi esas almış ve bu temelde kendini eğiterek bir intikam savaşçısı haline getirmiştir. Düşmanın bütün korkutma ve pes ettirme politikalarına karşı en zor dönemlerde en güçlü çıkışların sahibi olmuştur. Düşmanın zindanda uyguladığı caydırma politikası tutmamış Şehit Rizgar zindandan çıktığı gibi aktif bir şekilde mücadelesini sürdürmüştür. Mücadeleci ve mütevazı kişiliğinden dolayı tüm yoldaşlarının gönlünde taht kurmayı başarmıştır.

Şehit Rizgar'dan bahsederken onu ne karar anlatsak da kitaplara sığmayacaktır. Hakikat her ne kadar anlatılsa da doyuma ulaşmayacaktır. Bunun için her an Şehit Rizgar kişiliğiyle özü gürleştirmek bizim için esas olandır. Çünkü Şehit Rizgar kendini her an eğiten bir karakterin sahibiydi.

Öz yönetim direnişinde öncülük yapmış birçok militanı eğitmiş, verdiği eğitimlerle onları yetkinleştirip her birini devrimci halk savaşı militanı haline

mevcut hakikatin paydası olur. Rizgar yoldaş bunu çok iyi çözümleyip açığa çıkardığı için her an yoğun bir emeğin sahibi olarak hareket etmiştir. Emekçi kişiliğiyle hem kendisini her an APOCU bir militan ölçülerine kavuşturmuş hem de etrafındaki yoldaşlarını eğitmiştir. Emek verdikçe Önderlikle bütünleşen bir eylemin sahibi olduğu için her zaman büyük bir moralle yaşama katılmıştır. Moralli ve mücadeleci bir karaktere sahip olduğu için en zor zamanlarda olmaz denileni yapmış pozitif enerjisiyle bütün yoldaşları harekete geçirmiştir. Şehit Rizgar'ın emekçi ve dervişane yaşamı mütevazı bir karakteri de kendisiyle açığa çıkartmıştır. Bu özelliklerinden dolayı da biz yoldaşlarının çekim merkezi ve çözüm adresi haline gelmiştir.

Rizgar yoldaşın kendini ve yoldaşlarını APOCU militan ölçülerde eğitime özelliği sadece bir mekan ve zamanla sınırlı değildir. Yedi yıl önce olmasına rağmen hala aklımda en canlı anılardan birisi Şehit Rizgar'ın bir ağaç altında oturarak Önderlik çözümlemelerini okumasıdır. Askeri bir akademide yoğun bir sporun yapıldığı ve çok yorgun düşüldüğü bir zaman diliminde bizler fırsat bulamıyoruz gerekçelerini sıraladığımız anda Şehit Rizgar'ın bu gerekçeleri çürüten pratiği bizleri de eğiten bir durum olmuştur. Her an çantasında, cebinde yaşam suyu olan Önder APO fikirleri onun kişilik özel-

“Şehit Rizgar’ın emekçi, mütevazî kişiliği toplumsal bir hissiyatın oluşmasını da sağlamıştır”

liklerini tanımamız açısından öğretici bir durumdur.

Tabi Önder APO’nun düşünceleri üzerine olan yoğunlaşmaları kendisiyle birlikte komple bir militan kişiliği getirmektedir. Şehit Rizgar’ın emekçi, mütevazî kişiliği toplumsal bir hissiyatın oluşmasını da sağlamıştır. Halkımızın çektiği acıları en içten hisseden Rizgar yoldaş, Faşist TC Devleti’ne karşı büyük bir kin, öfke ve intikam duygusuyla yaşıyordu. Bunun için de intikam almanın tüm yol ve yöntemlerine yoğunlaşmaktaydı. Cesaretli, cesur bir kişiliğin yanında askeri alandaki yetkinliği ve yoğunlaşması gençlik hareketimizin askeri yoğunlaşma düzeyini de etkilemiş ve bunun öncü kurmayı olmuştur. Örgütleyen, eğiten, savaştıran, demokratik modernite militanı karakterine ulaşan heval Rizgar, her açıdan örnek alınacak komple militan bir kişilik özelliklerine sahipti. Bunun için yaşamın her anında aktif, yetkin, öncü pozisyonda bir eylemin sahibiydi.

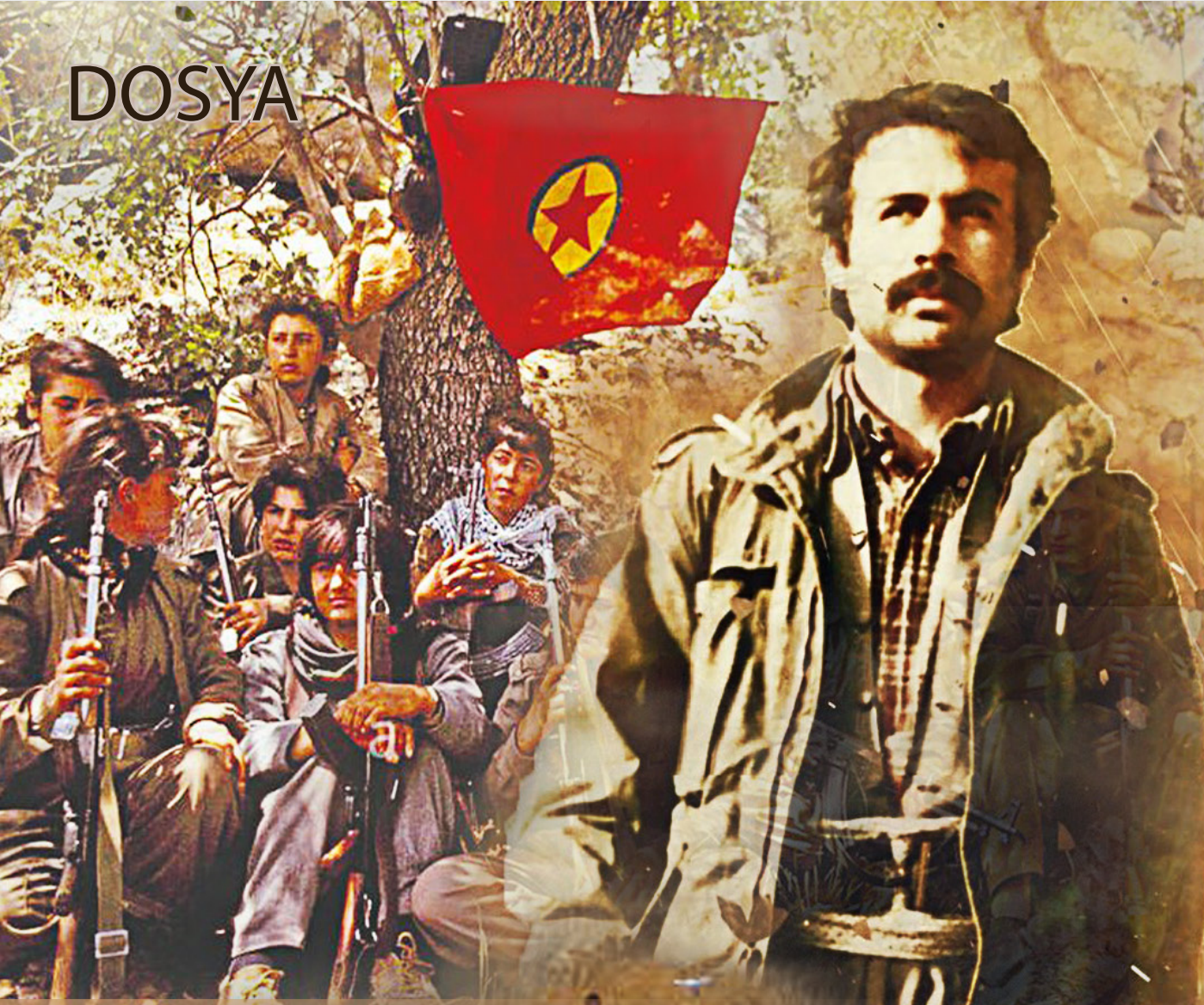
2015 yılında kardeşi Şehit Özgür Rohat, Dersim dağlarında şehadete ulaştı. Şehit Rizgar’ın süreci anı anına takip eden bir özelliği vardı. Böylesi günlerin birinde Şehit Rizgar haberleri takip ederken kardeşinin şehadet haberini öğrenmişti. Kendisinin ulaşmış olduğu adanmışlık ve toplumsal ölçülerden kaynaklı ne bizlere söylemiş ne de çalışmalarını aksatmıştı. Bizler günler sonra öğrendiğimizde görev

ve sorumluluk duygusuna, yoldaşlık amaç ve hedefine kilitlenmesine hayran kalmıştık.

Önderliğin fiziki özgürlüğüne, Kürdistan’ın özgürleşmesine intikam almaya öylesine candan, büyük bir azimle kilitlenen Rizgar heval tüm yaşam hedefine bunu koymuştur. Bundan kaynaklı da her zaman öncü olmanın ısrarcı bir militanı olmuştur. Yoğun bir intikam duygusuyla 2016 yılında gerilla mücadelemizin en çetin geçtiği alanlardan biri olan Amed Eyaleti’ne gitmiştir. Profesyonel ölçülere ulaşan komutan özelliklerinden kaynaklı düşmana ağır darbeler vurmuş, Kürdistan gençliğini örgütleyip harekete geçirmiştir. 10 yıllık mücadele yaşamı boyunca düşmana vurduğu ağır darbelerden dolayı düşmanın her zaman hedefinde olmuştur. Bundan kaynaklı 5 Kasım 2019 yılında Amed’in yurtseverliğiyle bilinen Lice ilçesinde destansı bir direniş sergileyip şehadete ulaşmıştır. Gerilla cenazelerinden bile korkan düşman heval Rizgar’ın cenazesini 3 aydan uzun bir süre boyunca ailesine teslim etmemiştir. Şehit Rizgar’ın eğitip örgütlediği Kürdistan gençliği zafere kilitlenmiş başarı ruhunun sorumluluğuyla Şehit Rizgar’ı ölümsüz kılmıştır.

Biz mücadele yoldaşlarının görevi de Şehit Rizgar’ın bırakmış olduğu bu değerli mirasa sahip çıkmak ve onun Özgür Önderlik ve Özgür Kürstan hayalini zaferle taçlandırmaktır.

DOSYA

**KİMSENİN UNUTAMAYACAĞI TARİH:
15 AĞUSTOS**

**15 AĞUSTOS
KADIN RÖNESANSI VE DEVRİMİDİR**

KİMSENİN UNUTAMAYACAĞI TARİH: 15 AĞUSTOS

Heval Abbas

14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliğinin komutanı Agit arkadaş oldu

HRK örgütlenmesi, silahlı propaganda birliklerinin kuruluşu, ondan sonra baskın eylemleri Eruh-Şemdinli-Çatak'ta olacaktı, olmadı. 84'ün herhalde Temmuz'uydu, Temmuz başıydı ya da ortasına doğru. Kuruluş bildirisini hazırladık. Silahlı propaganda birliklerinin kuruluşuna karar verdik. İsimlendirmeler, görevlendirmeleri yönetim yaptı. 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği'nin komutanı olarak Agit arkadaş görevlendirdi. 21 Mart silahlı propaganda birliğinin komutanı olarak Abdullah Ekinci yoldaşı görevlendirdi. Çatak 18 Mayıs içinde vardı.

Önemli bir hazırlık böyle oldu. Yani hepsini birden yapamadık. Fakat eylem planlamaları onun ardından Behdinan'da oldu. Orada HRK kuruluşuna karar verdik, bildirisini hazırladık. Birliklerini kurduk. Eylem yapacaktık, ilan edecektik ama nerede hangi eylemleri yapacaktık bu soruların cevabını Behdinan'da işte Çukurca, Gever ve Şemdinan hattında çalışma yürüten gruplarla bir toplantı yaparak planlamayı kararlaştırmayı uygun gördük. Çünkü pratik alanı onlar biliyorlardı. Onların düşüncelerini almamız gerekiyordu. Böylece ardından toplantıdan sonra Behdinan'a geçtik ve orada söz konusu birimlerle Şikefta Brindara dediğimiz dağda bir toplantı daha yaptık. Onun devamıdır. Eylem planlamaları o toplantıda oldu. Orada arkadaşlar örneğin Şemdinli'nin haritasını getirmişlerdi, krokilerini. nüfusunu. Tartışırken baskın yapılabilir mi, yapılır yapılmaz mesela baskın fikri öyle oldu.

Baskın bir yere olabilecekse yetmez o zaman başka nereler olmalı? Dedim ya demin

savaş sahası olarak Suriye İran sınırı arasındaki alanı esas olarak tanımlamıştık. O halde bütün bu alanı kapsamalıydı eylemler. Dolayısıyla en az 3 eylem yapmak iyidir. İşte Eruh, Çatak, Şemdinli. Botan ve Zagros üçgenidir. Oralarda ne olursa üçünde birden olacak her şeyi Botan ve Zagros'taki her kesim duyar. Çünkü düşman gizleyebilir senin yaptığın bir eylemi. Daha önce de belirttiğim gibi Çatak, Çukurca ve Uludere'de yapılan eylemleri hiç basın vermedi bile üstünü kapattılar. Devlet gene kapatabilir. O durumda toplum duyarsa ancak etkisi olabilir. O zaman toplumun duyması için de Şemdinli'dekini Eruh'ta olan duymaz. Bu kadar iletişim yoktu yani. Dolayısıyla yani Botan ve Zagros bütününün duyması için eylemler ona göre planlanmalıydı, yeterli olmalıydı. Baskın fikri öyle gelişti.

Eruh, Çatak, Şemdinli; bu 3 kasaba o dönemde Botan'ın en küçük kasabalarıydı. Bir gerilla takımı ile eylem yapabiliriz diye gördüğümüz kasabalardı. Bir böyle üçgen olması, bir de en küçük olması biçiminde seçtik, herkes, her alan duyabilsin diye. Eylemin içeriği planlandı. Orada artık arkadaşlar önceden de Kürdistan'da savaş konusunda belli bir tecrübemiz vardı. Filistin'de de savaş tecrübemiz oluşmuştu. Böyle baskınlar yaparken neleri içermeli? Askeri boyut, propaganda boyutu. Çünkü biz bir parti eylemi yapıyoruz. İdeolojik, siyasi, askeri eylem birlikteydi. Bunların hepsini planladık. Tek bir askeri eylem planlaması değildir 15 Ağustos eylemleri. Propaganda vardır. Bildiriler dağıtıldı. Kahvelerde konuşmalar yapıldı. Bunların hepsi vardı. Ama esas olan tabii askeri eylemdi. Bunlar da planlandı. Tarihi olarak ulaşma tarihidir. Arkadaşlar merak ediyorlar.

Bir kere daha söylemekte fayda var. Yani orada toplantı yapan gücün bu eylemleri yapabilmek için eylem alanlarına ulaşım eylemi yapması hangi zamanda

gerçekleşebilir? Öyle bir zaman belirlendi. Böyle bir zamanda akılda tutulacak tarih hangisi olabilir? 15 Ağustos oluyor. Ya Ağustos'un başı sonu olacaktı ya da ortası. 12 Ağustos deseydik unutturdu çoğu. Çünkü haftalarca zaman geçecek. Yürüyecek, yorulacak insanlar. Yazmıyoruz, yazılı hiçbir şeyimiz yok. 15 Ağustos eylemlerinin hazırlığında krokileri yapmak, tartışırken krokileri yapmak dışında yazılı hiçbir şey yok. Her şey sözlü tartışıldı, sözlü iletildi. Yayılmasın, duyulmasın diye. Gizliliği koruyoruz. Hepsi aynı anda olsun, güçlü olsun diye hiç kimsenin unutamayacağı bir tarih 15 Ağustos belirlendi.

15 Ağustos olarak planda netleşince oradaki güçte düzenleme oldu. Yani her 3 silahlı propaganda birliğine de bir grup Erüh için gitti. Agit arkadaşlara bilgileri aktardı, görevini aktardı. Planlamayı aktardı. Bir grup Çatak'a gittik. Ulaşamadık dediler, yapmadılar. Ağırıklı olarak zaten Şemdinli'de eylem yapacak güç toplantıdaydı. Onlar da orada birlik olarak örgütlendi. Oradan Avaşin'e geçtik. Mam Reşo'nun üzerinde son toplantıyı yaptık. Tepe Xwede ile Govendé'nin

eteğinde, köyün dışında son toplantıyı yaptık. Köy o zaman vardı. Büyük bir köydü Heroj. Şemdinli eyleminin son planlaması orada oldu. Orada yüründü, vuruldu akşam Şemdinli.

Bitti denilen bir Kürt gerçekliği vardı. 15 Ağustos Atılımı'nın ardından Türk devleti nasıl bir tutum sergiledi? Eylemi nasıl ele aldı?

Düşmanın nasıl ele alacağı meçhul bir durumdu bizim için sırlarla doluydu. Hep onu anlamaya çalışıyorduk. Tahminlere göre de tedbirler geliştirdik. Mesela birlikte, eş zamanlı, ondan sonra her alanın duyabileceği yerlerde yapmak. Eğer düşman gizlerse bir biçimde duyabilelim diye. Gerçekten de düşman gizledi yani. Eylemlerden sonra Türkiye gizli bir alarm yaşadı. Türk ordusunun temel sistemi o zaman ayaklanmaya karşı koymaydı. Osmanlı ordusundan geliyordu. Tek sistemi vardı aslında ayak-

lanan halkı bastırmak. Yeni yeni gayri nizami harp diye gerillaya karşı birim örgütlemişlerdi çok etkisizdi. Bu eylemleri yeni bir Kürt isyanı başladı diye değerlendirip hemen bütün orduyu teyakkuza geçirdiler. Ama basından gizlediler. Turgut Özal tatildeydi. Başbakan hemen Marmaris'i bıraktı, Ankara'ya koştu. Ordu alarma geçti. Kamuoyundan daha fazla gizleyemediler. Basından gizleyemediler.

17 Ağustos'tu herhalde BBC radyosu duyurdu. Bu eylemler oldu diye ilk genel

“15 Ağustos gerilla direnişi bugün dört parça Kürdistan’a yayılmış, dağlarda değil kentlere yayılmış, ovalara yayılmış”

kamuoyuna duyurdu. Böyle gerçekleşti. Bundan sonra istedikleri gibi yönlendirmeye çalıştılar. Düşmanın bu temelde pratik tutumu ne oldu? Ayaklanmaya karşı koyma planlamaları doğrultusunda hemen çapulcular, savaş artıkları, ilçelerimize saldırdılar, teröristler diyerek karşı saldırı başlattılar ve bir plan ilan ettiler. Yani 24 saatte yok edeceğiz. Güneş operasyonu diyorlardı herhalde onun adı da güneş operasyonu. Önce dediler 24 saatte yok edeceğiz duyurunca. Sonra dediler 72 saatte yok edeceğiz. 48 saatte doldu hala diyorlar yok edeceğiz, yok edeceğiz işte. En çok Tansu Çiller diyordu ya bitecek ya bitecek.

Onlarca sözde siyasetçi, parti, örgüt bitti ama 15 Ağustos gerilla direnişi bugün Eruh ve Şemdinli eylemleri değil yani Kuzey Kürdistan da değil, dört parça Kürdistan’a yayılmış, dağlarda değil kentlere yayılmış, ovalara yayılmış. Her taraftadır yani. Bu düzeyde bir gelişme sağladı. Engellenemedi. Ama onlar gerçekten de bitireceğiz diye saldırdılar. Her türlü yöntemi kullandılar, aracı kullandılar. Saldırganlığı yaptılar. Öyle istemediler de değil. Ezemediler. Önleyemediler, güçleri yetmedi. Tarzları, taktikleri yetmedi. Gerilla karşısında yenildiler, zayıf kaldılar. Dünya halklarının deneyimine alan, Türkiye’nin, Arabistan’ın, İran’ın, tüm Ortadoğu’nun direnme ve gerilla deneyimlerini alıp kendisinde sentezleyen PKK gerillası, Apocu gerilla, HRK, ARGK işte bugün HPG ve YJA Star gerillacılığı faşist Türk ordusunu yendi.

15 Ağustos Atılımı’nda kadınların katılımı nasıldı? Bu katılımın daha sonraki süreçlere etkisi nasıl oldu?

Kadın katılımı, devrimciliğinin tarihsel gelişimi biliniyor. Yani gerçekten de Kürdistan’da isyanlarda toplum direndiği için kadınlar mutlaka yer alıyor zorunlu olarak. Fakat onun ötesinde bilinçli, örgütlü, öncü olarak mücadeleye katılması PKK ile oldu. Önder Apo’nun düşüncesiyle oldu. Önder Apo’nun düşüncesi de adım adım gelişerek ilerledi. Yani zorluklar, engeller bu

alanda diğer alanlardan biraz daha da fazlaydı. Profesyonel devrimci militanlık, o geleneksel toplum ortamında, sömürgeci egemenlik ortamında gerçekten zordu. Partileşme sürecinde bu zorluklar yaşandı ama göğüs gerildi zorluklara. Bu konuda Önder Apo’nun tutumu belirleyici oldu. Bütün geri dar yaklaşımlara karşı ısrar etti. Dolayısıyla 12 Eylül darbesine gelindiğinde, yani partinin bir kadın hareketi vardı.

Parti kongresinde kadın arkadaşlar vardı, Sara arkadaş vardı mesela. Partinin komite örgütlenmelerinde kadın kolları, bütün bölge ve yerel komiteler de vardı. Yeterince bilinçli, eğitilmiş olmayabilir ama temsil düzeyi vardı. Bir de bir defa kırılınca o tutucu damar PKK’nin insana değer veren, kadına değer veren, mal mülkü olarak yaşamı ele almayan, dolayısıyla da kadına öyle yaklaşmayan, bu tür yaklaşımlara karşı keskin tutumu net bir biçimde toplumsal kesimi yayılınca gelişme hızlı oldu. Zaten sanki öyle bir şey bekleniyormuş gibi toplum bu anlayışları kırdı. Başka yerler için kırmadı ama PKK’ye öyle bir güven gelişti ki insanlar kadın erkek kendilerinden kuşku duyar PKK’den kuşku duymaz oldular. Kürt yurtseverliği bir çizgiye oturdu.

Örneğin 78, 79, 80’de Mardin’den diğer yerlere kadar en tutucu görünen yerlerde aileler sonuna kadar PKK’yi destekler hale geldiler. Kadınlar büyük bir cesaretle bu işin içine girdiler. Görev üstlendiler, her düzeyde kadrolaşmaya yöneldiler. Geri çekilmede önemli bir topluluk oluştu. Bir grup arkadaş vardı. Kıyaslama iyi değildir ama tabii insan bir şeyi anlatabilmek için de öyle yapmak zorunda kalıyor. Başka herhangi bir örgütte olmayan bir durum ortaya çıkmıştı. Bu sefer sadece PKK’ye katılmadılar Kürdistanı da bırakıp Ortadoğu’nun diğer alanlarına PKK ile gittiler Lübnan’a, Filistin’e. Gerilla eğitime katıldılar özgür birey olarak.

Önderlik çizgisi PKK’yi geliştirdi

Hanım arkadaşta ilk geçen. Ondan sonra da 84-85 kışında 85’te, bütün Zagros ve Botan hattındaki temel birliklerde var oldular.

Katıldılar. Birliklerin sayısı az olduğu için katılımı biraz dikkat etmek gerekiyordu. Yalnız başına olmuyor, tek olmuyor. Sayı olarak fazlalaşınca da birlik sayısı fazlalaşıyor. Bunlar da çözümlendi. Yani bunlar hep karşılaşılan sorunlardı, çözüldü. Pratik deneme yapa yapa ama hep hatalar da yaptık. Eksiklikler gösterdik ama önemli olan

Aynı şeyi gerillacılıkta Botan'da oldu. İlk zamanlarda böyle görünce şaşkınlık çok tabii. Bu şaşkınlığın yarattığı biraz şey de vardı fakat çok bir tepki ve reddetme duruma gitmedi. Çok kısa sürede tersine döndü olumlu etki yaptı. Bu sefer daha fazla değer görür oldu, daha çok şey hiç Colemerg'de ilişkimiz yoktu. 85-86 kışında Azime ar-

“Özgürlük bilincinin gelişmesi kadının özgürleşmesi olduğu kadar toplumda da en büyük en temel devrimi gerçekleştirmek oluyor”

neydi? Isrardı. Bu devrimciliği yürütmeydi. Böyle bir yönelim de oldu. 85 Direnişi'nde her yerde yer aldılar. 85'te ilk şehitleri de verdik.

85 şehitleri içerisinde kadın arkadaşlar da oldu. Hanım arkadaş da şehit düştü Eruh'ta. Rahime arkadaş da şehit düştü Besta ve Cudi arasında. Çiçek arkadaş da şehit düştü. Dersimli Çiçek arkadaş. Önderlik Filistin'den gelirken demiş ki Çiçek arkadaş hiçbir şey yapamazsan bir köylü örgütleyebilirsin. Yani en azından bir muhtar bir köy örgütüyor, bir muhtar da mı olamazsın diye. Gelmişti. Bazı tartışmalar da vardı. Fatma'yla da tartışılıyordu. Bu zorlayıcıydı, ondan da kaynaklıydı. Bir gün not yazmış, bunu notta ifade etmişti. Yani pratiğe katılmak istiyorum. Hiçbir şey yapamazsam bir köy örgütleyebilirim. Bir köy örgütlemek için Besta'ya girdi. Besta'nın hepsi köydü o zaman. O mücadele içerisinde şehit düştü. Diğer birçok arkadaş daha şey olarak katıldılar.

Değişim ne oldu yani? Tabi ideolojik olarak önderlik çizgisi, örgüt olarak PKK'yi geliştirdi. Ama bunun örgüte, eyleme dönüşmesi, her türlü bireyden ve toplumdan kaynaklanan geriliklerin, gericiliklerin kırılması gerillayla oldu. Gerillaya katılımlar, kadın gerillalaşmasıyla bu ilk adımlar gerçekten de kadın gerillalaşması adımları oldu. 70'lerin ortasından itibaren partileşme sürecinde Bakur'da bazı şeyler kırılmıştı. Önce toplum biraz şeyle karşıladı. Kadınlar böyle olur mu? Kendi başına hareket ediyorlar. Hafif bir tepki oldu fakat PKK ölçüleri görünce demin ifade ettim tersine döndü.

Zorlukların nasıl aşıldığını hiç unutmamalıyız

kadaşı Colemerg'in içine gönderdik. Yalnız başına hiç ilişkimiz yoktu. Bahara kadar bir grup örgütledi çıktı. Toplum öyle yadırgama değil tam tersine o düzeyiyle benimser hale geldi, köylük alanda da öyleydi. Hem gerillanın destek olmasında, giderek gerillaya katılım da son derece etkili rol oynadı.

Özgürlük bilincinin iradesinin gelişmesi, kadının özgürleşmesi, devrimcileşmesi, iradeleşmesi, kendi kişiliğinde en büyük devrimi gerçekleştirmek olduğu kadar toplumda da en büyük, en temel devrimi gerçekleştirmek oluyor. Bu böyle gözle görülür gibidir. Öyle görünmez şey değil, anı anına hızla yapıyor. Bir çok ölçü değer yargısı bakıyorsun kırılıyor ve insanların doğruları değişiyor, güzelleri değişiyor, iyileri değişiyor, paradigmlar değişiyor. Ret kabul ölçüleri değişiyor. Yeni ölçülere, ilkelere bağlı yeni insan ortaya çıkıyor. Gelişme böyledir.

Daha sonra bu büyük gelişme bunun üzerinde oldu ama ilk atılan temellerin zorlukları vardır. O zorluklarla mücadele edildi, direnildi. Onları iyi bilmek lazım. Bu zorluklara göğüs germek, nasıl yaşandı onu hiç unutmamak gerekli. Ama bu görkemli büyük gelişme ortaya çıkınca görülünce o zorlukları insan yani rahatlıkla kabul edilebilir görüyor. O bir sıkıntı verici değil tam tersine bir güçlenme kaynağı olarak insanı rahatlıkla değerlendirebiliyor ki özgür kadının gelişimi, kadın gerillacılığı temeli de bunun gelişimi ve bugün bütün devrime öncülük eden kadın özgürlük devrimi haline gelmesi o ilk temellerinin atılması ile oldu. Her şey orada yatıyor. Saygı ve sevgiyle anıyorum.

15 AĞUSTOS KADIN RÖNESANSI VE DEVRİMİDİR

15 Ağustos'un kadınlar ve kadın mücadelesi açısından önemi nedir, nasıl bir etki yaratmıştır? Kürt kadınları nasıl karşıladı 15 Ağustos'u?

Sozdar Avesta:

Mücadele tarihimizde Kürdistan'da toplumun durumu, toplum içinde kadının durumu açısından 15 Ağustos Atılımı devrimseldir. Başlı başına bir devrim olarak değerlendirmek mümkündür. Kürt halkı ve kadını tarihte eşine ender rastlanan bir kölelik koşulunda tutulmaktaydı. Bu açıdan Kürt kadınının mücadele içindeki yerine bakıldığında mücadele içinde Kürt kadını, 'ben bunun içinde varım' dedi. Daha ilk aşamada, ideolojik grup döneminde Sara (Sakine Cansız) arkadaş gibi birçok kadın arkadaşımız yer aldı. Yine zindan sürecinde Sara arkadaş ve tutuklanan yurtsever kadınların direnişine tanık oluyoruz. Yine 15 Ağustos Hamlesi dönemi ve sonrasında Kürdistan kadını bu mücadelenin içinde yer aldı. Belki kimi dönemler sayıca az olsa da nitelik olarak güçlü olarak yer aldı ve 'ben varım' dedi. Kürt kadınının mücadelede yer alması en fazla Kürt toplumunu etkiledi. Kadın arkadaşların ilk şahadet, Kürdistan toplumunun içinde bulunduğu o dönemki koşullar, her şeyi kadının şahsında değerlendiren, kadını namus olarak gören, birçok kavganın ve benzeri durumların

yaşandığı bir koşulda, Kürdistan dağlarına çıkarak gerilla saflarında yer alan kadın, toplumu derinden etkilemiştir. Sömürgeci Türk devleti bu etkiyi kırmak için şehit düşen kadın gerillaları doktora götürüp bekaret kontrolü yaptırıyordu. Kadın şahsında toplumu cendere altına alma yaklaşımları vardı.

30 yıllık mücadeleye bakıldığında mücadele-mizde kadının önemli ve farklı bir yeri vardır. Farklı bir düzey, renk ve güç katmaktadır kadınlar mücadeleye. Aynı zamanda kadınlar PKK'nin farkını ortaya koymaktadır. Biz kadın hareketi olarak şunu söyleriz; bu mücadelenin gelişmesinde emeği olan Önder Apo bütün bir hareketin gelişmesinin, birikiminin somutlaştığı bir önderdir. Ama kadın hareketi aynı zamanda bir Önderlik hareketidir. 15 Ağustos hamlesi en başta Kürt kadınında büyük bir güven, inanç, direnç ve mücadele ruhu yaratmıştır. Kadınlar korkularını ve özellikle kendisinde yaratılan tabuları bu mücadeleyle yıkmıştır. Özellikle kadın mücadelesi, yine 1990'larda örgütlenen kadın ordulaşması, 15 Ağustos üzerinden geliştirilmiş ve dünyada ilk defa bir gerilla hareketi içinde ayrı bir ordu olarak örgütlenmiştir. Dünyada kadınlar gerilla mücadelesinde çok yer almıştır, ama başlı başına bir ordu olarak kurulması bizim mücadelemize özgüdür. Bu anlamda 15 Ağustos'un özünü ve yarattığı etkiyi bir kadın

“EĞER 15 AĞUSTOS OLMASAYDI, KADIN ORDULAŞMASI OLMASAYDI; KÜRDİSTAN ÖZGÜRLÜK HAREKETİ ORTADOĞU’DA BU KADAR GÜÇLÜ OLMAYACAKTI”

rönesans ve devrimi olarak değerlendiriyoruz. Kadının gerilla saflarına katılması olarak görüyoruz.

Eğer 15 Ağustos olmasaydı, kadın ordulaşması olmasaydı; Kürdistan Özgürlük Hareketi Ortadoğu’da bu kadar güçlü olmayacaktı. Önder Apo kadının mücadeledeki yerini belirtirken şunu söyledi; savaşan kadın özgürleşir, özgürleşen kadın güzelleşir, güzelleşen kadın sevilir. Kürdistan kadını özgürleşmesini, savaşmasını, güzelleşmesini ve sevilmesini bu hareket içinde geliştirmiştir. Bu nedenle Kürt kadınları olarak bu mücadeleyi sadece bir silahlı mücadele olarak görmüyoruz. İlk şehidimiz olan Besê Anuş, Sultan arkadaş, Çiçek Sevcan, Hanım Yaverkaya ve Beritan arkadaşlara kadar, bu vesileyle tüm kadın şehitlerimizi de anıyoruz. Bunlar 15 Ağustos’un yarattığı ruh üzerinden gelişmiştir. Kürt kadınları her zaman mücadelenin en ön saflarında yer almaya devam etmiştir. Kadın hareketimizin, kadın gerilla birliklerimizin bu süreçteki yerini belirtmekte önemli olduğunu düşünüyorum.

15 Ağustos öncesi Kürt kadınlarının durumu neydi, şimdi nedir?

F. Adır: 15 Ağustos öncesi Kürdistan’da PKK’nin kurulması, silahlı propaganda temelinde bir örgütlenme geliştirmesi, ilk Ankara grubu dahil, kadının mücadele içinde aktif olarak yer alması, 15 Ağustos’a kadın cephesinden ilgiyi geliştirmiştir. Kürt toplumu içinde yüzünü mücadeleye çeviren, meyletmeye dönük bir eğilim, beklenti, inanç vardı. Fakat bu inanç sadece bir beklenti halindeydi. Bizim bulunduğumuz mekanlarda da partiye katılan ilk kadın arkadaşların etkisi görülüyordu, toplantılara katılması, süreçlere dahil olması, kadının mücadele içinde yer almasına dönük beklenti oluşturmıştı, imkan yaratmıştı. Ancak Kürt toplumunda şöyle bir şey vardı; 28 katliamla karşılaşmıştı, bu katliamların Kürt kadını ve toplumunda büyük bir kırılma yarattığı söylenebilir. Korkma, kendini ifade edememe yaşanıyordu. Kadının en genel anlamda 5000 yıllık erkek egemen sistemde köle durumu vardı. Ama Kürdistan’da, komünal yaşamda kadının görünür bir yeri de vardı. Kadının mücadelelere kısmi katılımı olsa da; sömürgecilerin yaptığı katliam, sömürü

nedeniyle genelde korkan, içine sinen, kendine misyon biçmeyen, erkeğin arkasında yer alan, görünmeyen bir durumu vardı. Hareketle birlikte kadında bir umut yaratıldı. Mücadele içinde görünür olma ortaya çıktı. Ama 15 Ağustos, genel bir umut olmanın yanı sıra kadın açısından kırılan umutların yeşermesi, duygu, ruh ve psikoloji olarak da kadın ve toplum cephesinde yenilenmeyi yarattı. Yeni bir ruh yarattı. 15 Ağustos öncesi de kadınlar mücadeleye katılmış ve şahadetler yaşanmıştı, ancak 15 Ağustos ile birlikte kadında kırılan umutlar tamir edilmiş, erkekle birlikte mücadele içinde var olma, cesaret etme durumu ortaya çıkmıştır. Sonraki süreçler bunun üzerinden gelişti. 1990’ların kitlesel kadın katılımı aslında 15 Ağustos’un etkisidir.

Toplumsal anlamda nasıl bir etki yarattı?

F. Adır: Kadın arkadaşların şahadeti toplum içinde kadının mücadeleye katılımını güçlendirdi, teşvik etti. Berivan arkadaş mesela söylediğim konulara çok iyi bir örnektir. Berivan arkadaş kadın ordulaşmasına bir ilkti. Kadının toplumsal çalışmalarda belirleyici anlamda öncüğünü temsil ediyor Berivan (Binevş Egal) arkadaş.

Bu anlamda 15 Ağustos’un yarattığı ruh üzerinden kadının öncülük düzeyinde katılımı ortaya çıktı. Mesela Botan’da 15 Ağustos’tan sonra katılan kadın arkadaşlar oldu, sonra şehit düştüler. Botan komünal özellikleri korusa da Fehime arkadaş mesela, ilk cesaret edip gerilla içinde yer alan ve daha sonra mücadelesiyle önemli misyon üstlenen bir arkadaştı. Köylü Kürt kadını genç yaşta, 15 Ağustos’un yarattığı direniş ruhu ile mücadeleye katıldı ve çok önemli çalışma ve eylemlerin altına imzasını attı. Bu anlamda kadının kölelik ruhundan arındırılıp, ruhunun tümünden temizlenmesi ve mücadeleye meyletmesine büyük katkı sundu.

Günümüzde Kürt Özgürlük Hareketi sadece Kuzey Kürdistan’da değil, 4 parçada güçlü bir düzeyi yakalamış durumda. Bunu hem genel hem de kadınlar açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

S. Avesta: Tabii öncesinde Sabri arkadaşın konuşmasına bir ek yapmak istiyorum.

Hareketimiz bir gençlik hareketidir. İlk günden bugüne kadar gençlik vurgusu hep vardır. 20 bine yakın bir özgürlük şehidimiz var. Bugün de onlarca cephede direnen büyük bir gücümüz var. Önderliğimiz son dönemde önemli değerlendirmeler yaparak bizi ciddi olarak eleştirdi. "İlk kurşun, ilk eylem, ilk sözün etkisinin ötesine geçemediniz" dedi. Elbette 15 Ağustos'un yarattığı sonucu değerlendirsek, ulaştığımız düzey bunun en önemli sonucudur. Görünen fotoğraftır. Hem kadın hem gençlik açısından, kültürel boyutta halklar açısından, 4 parça Kürdistan'da gerillamızın direnişi, ordulaşması içinde tüm halklardan kesimler yer alıyor. Arap'ı, Alman'ı, Yunan'ı, herkesi var. Tüm halkların ortak mücadelesi söz konusudur. 15 Ağustos'un bilinci ile yürütülen bir mücadeledir. Örneğin, ilk katılımları değerlendirelim. Kadınlar açısından bir elin parmaklarını geçmeyecek bir sayıydı. Ama bugün Ortadoğu'da halklar ve kadınlara karşı düşmanlık yapan DAİŞ gibi çeteler var. Kadın şahsında toplumu eve kapatmaya ve cendere içine alarak kendi gerici zihniyetini hakim kılmaya çalışıyor. Buna karşı en büyük cevabı bugün Kürdistan'da örgütlenen kadın ordulaşmasından alıyor.

'KÜRDİSTAN KADIN HAREKETİ MÜCADELEYE ÖNCÜLÜK EDİYOR'

Örneğin 20 yıllık YJA Star ordulaşması var. Rojava'da 2 yıldır YPJ olarak örgütlenen ve tüm dünyada etki, ciddi bir inanç ve umut yaratan kadın ordulaşması var. Yine Rojhilat'ta örgütlenen HPJ kadın gerillaları var. Kürdistan kadın hareketi Kürdistan'ın 4 parçasında örgütlenen kadın ordulaşması ile mücadelemize öncülük etmektedir. Eğer bugün hareketimiz bir sistem olarak örgütleniriliyorsa elbette bunun 15 Ağustos'un yarattığı kazanımlar üzerinde geliştiğini söyleyebiliriz. Ortadoğu'da yaşayan halklar ve kadınlar için en büyük kazanım Kürdistan'da yaratılan kadın ordulaşmasıdır. Bugün halkların başına bela olan gerici zihniyet, umutları kırmak, kadını tekrar binlerce yıllık erkek zihniyetine bağlamak, komünal değerlerden koparmak isteyen

zihniyete karşı hareketimizin ulaştığı düzey çok önemlidir. Yeni bir yaşam için herkesin üzerinde titizlikle durması gereken şey, kadın hareketinin ulaştığı düzeyin korunmasıdır. Bu düzey büyük bir kazanımdır. 15 Ağustos ruhu ile tüm kadınlarımızı, gençlerimizi mücadeleye çağırıyorum.

Sayın Adır, sizce geline aşamada başta Kürt kadınları olmak üzere kadınlara düşen rol nedir?

F. Adır: Biz mücadele içinde yer alan kadınlar olarak şöyle bir avantaja sahibiz. 15 Ağustos atılım ruhunun Agît arkadaş şahsında nasıl çelik bir iradeye dönüştüğünü, yenilmez bir hal aldığını pratik örnekleri ile gördük. Önderlik eğitimlerinde pratik örneklerle bu ortaya konulurdu. 4 parça Kürdistan ve Ortadoğu'da gelişen irade ve direniş kadın açısından da 15 Ağustos atılımı üzerinden gelişti. Bugün DAİŞ gibi çetelere karşı ve her başı derde girdiğinde halklarımız gerillayı göreve çağırıyorsa, bu ruh ve iradede kaynaklıdır. Biz kadınlar olarak da irade ve duruşumuzu bu ruh ve iradede aldık. Bizim gıdamız budur. Önderlik eğitimle hem ufkumuz ve bilincimizde açılım yaptı, hem de mücadele azminde derinleşme yarattı. Güney Kürdistan'da bugün mesela DAİŞ çetelerine karşı erkek, Güney güçleri direnemez iken, kadın gerillalar güçlü bir direniş sergiliyor. Çeteleri geriletıyor. Aynı durum Rojava'da da var. Buna karşın, gelişen bu kadın direniş ve mücadelesine karşı aynı zamanda bir saldırı da var. Toplumda yarattığı öncülük ve etkiye karşı kadına karşı saldırı var. Mesela binlerce Ezidi kadınların elleri ve gözlerinin bağlanarak satılması, cinsel bir obje olarak pazara sürülmesi, toplu katledilmesi, aslında direnen Kürt kadınının zayıflatılmasını amaçlayan bir saldırdır. Ancak Güney ve Rojava Kürdistan'da görüldüğü gibi kadın gerillalar, Agît ruhunda kırılmaz, çelik bir iradeye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu anlamda kadınlar, toplumsal dönüşüm ve direniş ruhunun yaratılmasında öncülük rolünü sürdürüyor.

İLK KURŞUNDAN BUGÜNE KÜRT KADINLARININ ORDULAŞMA SÜRECİ

- 1986 yılında gerçekleştirilen PKK'nın 3'ncü Kongresi'nde cephe örgütlenmesi olan ERNK'ye bağlı ilk kadın örgütlülüğünün oluşturulması kararı alındı.

- 1987 Kasım'ında YJWK (Yekîniyen Jinên Welatpazê Kurdistan) kuruldu.

- 1993'te Kürt halkının gerilla gücü olan ARGK içerisinde kadın özgün birlikleri oluşturuldu.

- 1995'te 1'nci Kürdistan Kadın Özgürlük Kongresi YAJK (Yekîtiya Azadiya Jinên Kurdistan) kuruldu.

- 8 Mart 1998'de Önder Apo Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni geliştirirken, kadın öncülüğünde sosyal devrimin temel ilkeleri belirlendi.

- Kadın Kurtuluş İdeolojisinin pratikleştirilmesi amacıyla 8 Mart 1999'da PJKK (Partiya Jinên Karkerên Kurdistan) ilan edildi.

- PJKK, örgütlenme ve mücadele perspektifini daha da geliştirerek 2000'de PJA'yı (Partiya Jinên Azad) kurdu.

- Sürekli bir gelişme ve örgütlenme içerisinde olan PJA, 2004'te PAJK (Partiya Azadiya Jin a Kurdistan) olarak örgütlendi.

- Kürt Kadın Hareketi örgütlenmesini bir üst aşamaya taşıyarak, 20 Nisan 2005'te Kürt kadınlarının konfederal sistemi olan KJB'yi (Koma Jinên Bilind) kurdu. KJB'nin örgütlenme modeli ideolojik örgütlenme, kitle örgütlenmeleri ve demokratik dönüşüm stratejisi ile birlikte meşru savunma alanlarının örgütlenmesini içeriyordu. KJB'nin ideolojik alanında PAJK, toplumsal alanda YJA (Yekitiya Jinên Azad),

meşru savunma alanında ise YJA Star ve genç kadın örgütlülüklerinden oluştu.

- KJB çatı örgütlenmesi modeli, kendisini ideolojik, örgütsel ve savunma alanlarında sistemleştirmeye yetmeyince, 2014 yılında KJK (Komalên Jinên Kurdistan) örgütlendi.

- YJA-Star bu konfederatif yapının meşru savunma alanındaki temel bileşeni haline geldi. Hem kadınların hem ulusun savunmasında büyük rol oynadı, oynamaya da devam ediyor.

Kadın ordulaşması kadınlara irade, güç ve kimlik kazandırdı.

Öz savunma alanında güçlenen kadın da öncülük düzeyi geliştirdi.

Bu iradi duruş özgürlük bilincini pekiştirdi. Kürt kadınlarının bu alandaki öncülüğü dünya kadınları için de emsal oldu. Evden dışarıya çıkamayan kadının ÖNDER APO'nun kadın kurtuluş ideolojisi sayesinde akın akın gerillaya katılması büyük bir sosyal ve kültürel devrimdi. İdeolojik grup aşamasından kadın ordulaşmasına kadar Kürt kadının özgürlük mücadelesine sayısız kadın damgasını vurdu. Kadın ordulaşmasına Hanım Yaverkaya, Mihriban Saran, Rahime Kahraman gibi Kürt kadınları damgasını vururken, Kürt halkının özgürlük mücadelesine direnişiyle Gülnaz Karataş, Serhildanlar sürecine Binevş Agal, Kadının özgürlük tarihine Zeynep Kınacı, Kürdistan tarihine ise direnişiyle Sakine Cansız damgasını vurdu.

Direniş kadınları hala destan yazmaya devam ediyorlar.

LI DIJÎ DAGIRKERÎ Û ÎXANETÊ HELWESTA CIWANÊN KURDISTAN

Qendil Egîd

Dagirker; dema ku dewletek bixwaze civakek, gelek û welatekî ku ne aîde wî be bi zext û zorê hewil bide dest daye ser rêvebirina hêzek din şênber dibe. Metîngerî jî hemû hebûnên wê civakê, welatê an jî hêzê ji hebûna wî derxistine. Di nav vê de nirxên wê yê maddî û manevî tev hene. Di mêtîngeriyê de qetilkirinên fîzîkî, piştaftinên çand û ziman bigre, heta dewlemendiyeke ser erd û binerd giştî ji hebûna wê derxistin heye. Ango qirkirineke giştî esas digre, ji bo ev pêk were an jî têkeve meriyetê destpêkê ji dagirkeriya xwe re hincetek bidin avakirin, bi vê awayê dixwazin dagirkeriya xwe rewa bikin. Metîngeriya li ser Kurdistanê jî bi heman şewazê tê pêşxistin.

Dîrokê de gelek împaratorî û dewletan ji ber qonuma jeopolitik û dewlemendiya Kurdistanê her tim kirine hedef. Ji ber vê rastiya erdnigariya xwe Kurdistan bi hezaran sal rastê erîşan hatiye. Dagirkerên ku vê dewlemendiya Kurdistanê dîtine bi çavsorî xwestine vê erdnigariyê texin bin serweriya xwe. Herî dawî jî metîngeran, Kurdistan bi planên metîngeriyê bi hevpeymanên Sevr û Lozanê li ser çar

dewletan (Tirkiye, Sûriye, Iraq, Îran) ve hatiye perçekirin û parvekirin. Her dewlet li ser esasê rêgezên netew dewletiyê di nav xwe de pîlanê qirkirinê yên wek pîlana Şarq Islahat û Kembera Ereba xistine meriyetê. Ji ber vê bi sedhezaran Kurd hatine qetilkirin, di îşkenceyên giran re hatine derbaskirin, ji cîh û warê bav û kalên xwe hatine surgunkirin, bînasname hatine hiştin, çand û zimane wan hatiye qedexekirin.

Kurdên ku niştêcîhên qedîm yê vê erdnigariyê ne ji bo welatê xwe jî dagirkeriyê biparêzin li dijî hêzên dagirker tekoşîn kirine. Bi heman helwestê dema ku welatê wan hatiye dagirkirin jî bi serhildanan xwestine xwe ji bin dagirkeriyê rizgar bikin. Lê mixabin ji ber hişmendiyeke dîrokê di xwe de nedane avakirin, xwe bi rêxistin nekirine, yekbûna xwe çênekirine, nebûne xwedî pêşbiniyek; nekarîne xwe ji aqubeta yên berê rizgar bikin. Yek sedemê ev rewşên dil bi êş jî îxanetên Kurd e. Îxanet hema di hemû serhildana de derketiye, rol leyistine. Niha jî ev di şexsê mala Berzaniyan de derdikeve pêş. Dîroka PDK (mala Berzanî)

berdewama dîroka îxaneta Kurdê nokere. Di van 60 salên dawî de her kî xwestiye têkeve nava hewildanên rizgariyê, bi îxanet û qomploya PDK'ê hatiye qetilkirin.

gihîştîye asteke wisa ku gel xwezîya xwe bi kujerê xwe Sedam Huseyîn bîne û ji welat koç dike. Ruxmê ji ber vê siyaseta şaş di serî de rêveberiya tevgera azadiya

"Dîroka PDK (mala Berzanî) berdewama dîroka îxaneta Kurdê nokere"

Ji her çar parçeyê Kurdistanê xwîna gelek pêşengê gelê Kurd rijandiye. Îro jî vê îxaneta rûreş pêlek jî kûrkirîye. Bi awayek vekirî bi dijminre li dijî tevgera azadiya gelê Kurd şer dike. Ji xwe Başûrê Kurdistanê kiriye wek vîlayeteke dewleta faşîst ya Tirk. Li herêma Behdînanê ji baregehên pêşmergeyan zêdetir baregehê faşîstên Tirk hene. Dîsa li Hewlêr, Duhok û Zaxo bi sedan cihên MÎT a Tirk hene. Ev dijminê ku her roj li ber çavê cîhanê komkujiyan çêdike, bi îşkence û girtinan dixwaze vîna gelê Kurd bişkîne, qirbîke, wek li bajarekî faşîstan be di Behdînan de bi serbestî digerîn. Lê Kurdekî ku li dijî dagirkeran be, welatparêziya xwe hebe, nikarin bi serbestî li wan bajaran bigere an jî li wê derê jiyan bike. Yê li dijî dagirkeriyê derdikevin an jî nerazîbûnê xwe tînin ziman an tînin girtin, surgun kirin an jî bi destê mala Berzaniya tînin qetilkirin. Îro ev pir eşkereye. PDK di siyaseta û tevgerîna xwe de xizmetê ji gelê Kurd re nake, her tevgerîna wî di çarçova îxanet û gendeliyê de ye. Dîsa dewlemendiyên axa Başûrê Kurdistanê ji bo menfîetê malbata xwe bê

gelê me PKK û gelê welatparêz û dîsa ji qada navnetewî de rexne pêşketi be jî PDK a mala Berzanî di vê xeletiya xwe de îsrar kiriye, heta bi vê jî sînordar nemaye, li dijî tevgera hêvî û azadiya gelê me û gerîla ketiye nav provoqasyonan. Bi îstixbarata ku daye dijmin, bi kemînê avêtiye pêşîya hevala şehîd xistiye, dîsa hem bi dijmin re erîş dibe ser gerîla hem jî bi dijmin re hem wext ji pişt ve qadên di bin serwerîya gerîla de ne hewl daye dagir bike. Bi vê helwesta xwe daye eşkere kirin ku ev edî ji îxanetê jî derbas kiriye.

Niha jî em di qonaxeke dîrokî ya tekoşînê re derbas dibin. Dewleta dagirker a Tirk ji bo di Kurdistanê de mêtîngerîya xwe dirêj û kûr bike, bi xeta îxanet a Kurd, PDK-mala Berzanî re bi konseptê nû li dijî gelê me û doza wê ya azadiyê bi awayek topyekun êrîş pêş dixê. Li hemberê vê di pêşengiya tevgera azadiya gelê Kurd PKK'ê de gelê me jî bi stratejiya Şerê Gelê Şoreşgerî tekoşîna azadiyê dimeşîne û dixwaze dagirkerîya ku bi sedan salaye li ser Kurdistanê tê meşandin dawî lê bîne. Bê şik û guman dijminê ku dixwest çong bi gelê Kurd bide şikandin, niha bi saya

"Rihê ku gerîlayên azadiyê di wan sengeran de li dijî ewqas zor û zehmetiyan bombardiman û kîmyasala nîsan didin, baweriya ku pêveye, asta îrade û fedaîtiya dertê holê heqîqeta birdoziya ku Rêber Apo bi rêxistin kiriye nîsanê mirovahîyê dide"

wijdanî pêşkeşê dewleta Tirk a xwînmêj dike, gel jî ji ber vê gendelî û xîzanîya ku derketiye holê bêzar bûye, bê hêvî ketiye,

tekoşîna bi sedan qehremanê ku ketine dilê gelê me, em dibînin ku dijmin ji niha ve ji aliyê aborî, leşkerî, siyasî û civakî de

li ber t êkçûneke dîrokîye, wek Heval Cemal jî dibêje ‘Êdî dem hatiye emê pozê wî li erdê bixin.’

Bi taybetî ev şer bi berxwedanên ku li Zap û Avaşînê pêşdikeve derketiye asta herî jor ya dîroka tekoşîna me. Rihê ku gerîlayên azadiyê di wan sengeran de li dijî ewqas zor û zehmetiyan bombardiman û kîmyasala nîşan didin, baweriya ku pêveye, asta îrade û fedaîtiya dertê holê heqîqeta birdoziya ku Rêber Apo bi rêxistin kiriye nîşanê mirovahiyê dide, ev ji bo gelê me cihê şanazî û moralê ye. Ev ji niha ve mizgîniya mîsogeriya serfiraziyê dide me.

Bes her çiqas bi vê têkoşeriyê serbilind bin jî divê em li ser milê gerîla tenê nehêlin. Ev şer şerê azadiya gelekiye. Gel jî tiştê ku dikeve ser mile wê dema pêk bîne encax em dikarin bêjin em digîhîjin tiştê ku em xeyal dikin. Emê doza azadiyê bi şer û serhildanên gel û gerîla bigîhînin serkeftinê. Bê guman divê de rolê esasî yek jê dikeve ser milê ciwana. Di vî şerî de ji hemû beşên civakê zêdetir helwesta ciwanên Kurd girîng e. Ev pêvajoya dîrokî berpirsariyên mezin herî zêde dide ser milê ciwana. Ji ber ku ev şerê hebûn û tunebûnê ye. Divê em jî wek pêşeroja gelê xwe xwedî li vê çandê derbikevin. Ew rihê ku li sengerê Zap û Avaşînê de li berxwe dide li tevahiya Kurdistan û Tirkîyê em bidin ber belav kirin. Li her deverê jiyanê ji dijmin û îxaneta PDK-mala Berzanî re bikin dojah, hesabên dîrokî ji wan bixwazin. Bidin dîyarkirin ku ne tehamula me ji mêtîngeran re ma ye ne jî ji nokeriya ku her tim di Kurdistanê de bûye sedemê qirkirina me, hêviyên gele me daye şikandin re ma ye. Ji bo vê jî divê jiyanê me wek berê wisa asayî be nebe. Fedakarî ji me tê xwestin em ê hemu dîroka xwe bînin ber çavên xwe û goh bidin wijdanê dilê xwe. Heke dijmin li ser hebûna me hesabên qirkirinê dike, wê demê ji rastiya ku welatê me tê de ye em ê xwe jê dûr negrin, di mala xwe de rûniştin, bi tiştên sanal re mijûl bûn, li kêfa xwe mêzekirinê ji bo xwe nepejirînin. Em bibin nivîskarê dîroka azad a Kurdistanê. Rêber Apo ji

bo mêtîngerîya ku li Kurdistanê tê meşandin dibêje: “Li Kurdistanê namûsa civakê di bin lingên faşîzmê de ye. Heke gelê Kurd rewşek wiha metirsîdar re rû bi rû ye, wê demê pêwîste helwestên me nebin xizmet ji polîtîkayên dijmin re”. Li her derê bi erkên xwe yê welatparêzî û şoreşgerî rabin vê raperîna gel re. Zanîngehên ku ji şoreşa Kurdistanê re malovaniyê kirine. Bi hezaran Egîdên ku ji wan zanîngeha derketine, bûne pêşengê şoreşa Kurdistanê, şoreşê de destanên bêhempa nivisandine. Divê em jî wek şopdarên wan li mîrasa wan xwedî derbikevin, xeyalên wan bigîhînin serkeftinê. Ev berpirsariyê li ser milên ciwanên Kurd e. Heqîqetê hebe, pêşerojek hebe ew ji encax di Kurdistanê azad de pêkan dibe. Ti pêşeroj di memûrtiya dijmin de nîne, çawa ku heta niha tu memûrê dijmin ji zarokên Kurd re pêşerojê ava nekiribe, ji niha pêve jî ava nake.

Dîsa ciwanên me yê ku rêya azadiyê, xilasîyê di dewletên derve de dibînin, divê em baş bizanibin lêgerîna çareseriyê, azadbûnê li cîhek gerîna xefleteke mezin e. Ev helwest ne dawî li mêtîngerîyê tîne ne jî pêşerojek dide ava kirin. Çawa ku hênaseya dibin zilma dijminde tê girtin me rizgar nake, dawî li pîrsgirêkê me nayne her wiha reva ji welat jî me nade rizgar kirin. Nêzikatiya herî rast, helwesta herî rast, cîhên herî pîroz ji bo ciwanên Kurdistanê ref bi ref herikîna nav refên PKK’ê ye. Li dijî dewleta Tirk wek şervanê hêvî û azadiyê tekoşînê bilind kirine. Tiştê ku me azad bike, me ji mêtîngerîyê rizgar bike tevlibûn û tevlê kirina gerîla ye, şerê azadî û rizgariyê li her derê bilind kirine. Bi rihê seferberiyê em bibin tolhildana esareta Rêber Apo, şehîdên Kurdistanê û gelê me yê ku ewqas sale zarokê xwe di oxira azadiyê de dane.

Bawer Ceng

DEVİRİMCİ TUTUM - I

"SİZİN GÖREVİNİZ ÇÖZMEK, BENİM GÖREVİM İSE DİRENMEKTİR"

Ağustos ayı sayımızda devrimci Halk Savaşı bölümümüzde 'devrimci tutumu' değerlendireceğiz.

Tüm okuyucularımız ve yurtsever gençlik kesimi de takip etmektedir ki yoğun bir soykırım cenderesinden geçmekteyiz. Faşist TC güruhu aralıksız bir şekilde siyasi-askeri soykırım operasyonları yürütmeye devam etmektedir. Özellikle gençliğe dönük baskılar yoğun bir şekilde artmaktadır. Kendine Kürt'üm diyen her genç, her birey gözaltına alınmakta ve işkencelerden geçirilerek düşürülmeye çalışılmaktadır. Bu yazıdaki amacımız düşmanın baskılarına karşı örgütlenmek ve gözaltı sürecinde öz savunmamızı nasıl geliştireceğimiz hususunda olacaktır. Son süreçte gelişen olaylara ve gözaltı tutumlarına baktığımızda bu konuda ciddi yetersizliklerin olduğu anlaşılmaktadır. Bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde gözaltına alınan birey düşmana bilgi vermekte ve bu bilgiler halkımıza, mücadelemize zarar vermektedir. Bu konuda bilinçlenmeye ihtiyaç olduğu görülmektedir. Öncelikle düşman politikalarına karşı bilinçlenmenin kendisi bir öz savunma olmaktadır. Bunu Kürdistan gerçekliğine vurduğumuzda bu daha yakıcı olmaktadır. Kürdistan gençliği açısından öz savunma emek-sudan daha

hayati olmaktadır. Çünkü öz savunması olmayan varlık yok edilmeye mahkûmdur. Yok olmamak için öz savunmamızı geliştirmeliyiz. Sadece kaba anlamda bir öz savunmadan bahsetmiyoruz; askeri, siyasi, kültürel, sosyal, ekonomik özcesi her anlamda öz savunmayı geliştirmek varlığını korumak demektir.

Faşist, sömürgeci, soykırımcı TC devletinin Kürt Özgürlük Mücadelesi ve Kürt halkına karşı yürüttüğü saldırılardan biri de siyasi soykırım operasyonları olmaktadır. Neredeyse her gün Kürdistan'ın birçok şehrinde onlarca devrimci, demokrat, yurtsever, sempatizan gözaltına alınmakta, düşmana esir düşmektedir. Tüm bu süreçler içerisinde bilinçsizlikten ve düşmana karşı nasıl bir tavır alması gerektiğini kavramamaktan kaynaklı gözaltına alınanların tutumları başta kendilerine, halkına, mücadeleye zarar verme tehlikesi yaratmaktadır. Bu sebeple düşman karşısında nasıl bir tutum geliştirmek gerektiğinin önceden bilinmesinde yarar vardır. Sömürgeci, faşist çetelerin emellerine alet olmamak için düşmanın yürütmüş olduğu politikaları bilmek, onlara karşı mücadele yürütmek bir yurtseverlik ve devrimcilik görevi olmaktadır.

Yukarıda da belirttik, öz savunmanın

birinci koşulu bilinçlenmektir. Her şeyden önce nasıl bir düşman ile karşı karşıya olduğumuzu bilmeliyiz. Bu düşman kimdir? Nedir? Tarihsel karakteri nasıldır, özellikleri nelerdir, gücü ne kadardır, kendi egemenliğini korumak için başvurduğu yöntemler nelerdir? Bunları öğrenmek ve bilince çıkarmak gerekir. Yani tarih bilincimizi geliştirmek gerekiyor. Tabi önce kendini, kendi tarihini iyi bileceksin, bununla beraber düşmanın tarihini iyi bileceksin. Gençlik kesimleri açısından tarih bilinci daha elzem olmaktadır. Tarihi bilinç düzeyini açığa çıkarmak demek düşmanın özelliklerini en iyi şekilde bilince çıkarmak demektir. Bu da düşmanın iyi çözmek anlamına gelir, düşmana karşı

karakterinin özelliklerini bugün bile hiç gizlemeksizin başta mücadelemiz olmak üzere muhalif her kesime karşı kullanmaktadır. Helikopterden atılan yurtseverlerimizden tutalım, gerilla cenazelerine uyguladığı işkenceye kadar, yine siyasi operasyonlarla yaptığı işkenceler, katlettiği Kürt gençlerinden tecavüz ettiği Kürt çocuklarına, gerillaya karşı kullandığı kimyasal silahlarla tam bir barbarlık tarihi yazan TC faşizmi, vahşet karakterini somut bir şekilde ortaya koymaktadır. Kürdistanlı her devrimci, yurtsever, soykırımcı TC'nin bu özelliklerini en iyi şekilde bilince çıkarmalı, ona hazır olmalı, karşı karşıya geldiğinde şaşırmamalı, yılgınlığa kapılmamalı, şoka

"Asla ben bir şey yapmadım ki bana neden işkence yapsın beni neden katletsin beni neden tutuklasın deme"

tutumunu netleştirmek mücadeleyi büyütür. Bu anlamıyla öncelikle düşmanın nasıl politikalar yürüttüğünü araştırmak ve öğrenmek gerekir.

Savaşımız, başta TC olmak üzere onun tüm dayanaklarına karşıdır. Yani düşman TC'dir. TC'nin tarihsel karakteri istisnasız her zaman soykırımcı, faşist, sömürgeci, ırkçı ve şoven olmuştur. Halklara karşı her zaman ikiyüzlü davranmış, yerine göre satın alma, yerine göre en acımasız katliam ve soykırımlara başvurmaktan kaçınmamıştır. Halkımıza karşı tarihteki ve günümüzdeki katliamcı, soykırımcı karakteri gizlenemeyecek kadar açıktır. TC faşizmi, gücünü öncelikle tarihsel olarak oluşturduğu askeri zorda bulur. Bu onun en belirgin özelliğidir. Yaşamını bunun üzerinden şekillendirmiştir. Nitekim varlığını, bugün yürüttüğümüz savaşa karşı geliştirdiği ve uyguladığı yöntemlerde daha iyi açığa vurmaktadır. Ayrıca bugün NATO, geçmişte de çeşitli fetihçi imparatorluklara yaptığı hizmetleri de bu karakterine dayanır. Ordusu, polis teşkilatı, ajan örgütlenmesi yalnız içe değil, kapitalist hegemon güçlerin Ortadoğu'daki jandarmalığı için dışa da dönüktür. TC faşizmi, Kürdistan'daki varlığını devam ettirmek için belki de tarihte hiçbir sömürgeci gücün başvurmadığı kadar yoğun bir şiddete, vahşete, işkenceye, işgale, taciz-tecavüze başvurmaktadır. Tarihsel

uğramamalıdır. Tersine, bu uygulamalarına karşı her koşulda kin duymalı, inancını bilemeli, bilincini yenileme, öfkesini büyüterek düşmana hiçbir bilgi kırıntısını vermemelidir. Düşmanın Kürt halkına, demokrata, sol-sosyaliste, mücadele eden her kesime karşı her zaman düşman olduğunu ve her zaman düşmanca davranacağını, yüzüne hangi maskeyi takarsa taksın onun altındaki düşman karakterinin asla değişmeyeceği unutulmamalıdır. Özelde de düşman açısından Kürt söz konusu olduğunda, hiçbir yasa, kural, hukuk, insani değer, ahlak, din vb.lerinin geçerli olmadığı iyi bilinmelidir. Bunu beklemek saflıktır. Nasıl ki düşman dağda, savaşan gerillalarımıza karşı termobarik kimyasal silahlar kullanmaktan geri durmuyorsa; siyasi operasyonlarla da halkımıza karşı işkence, katliam, soykırım uygulamaktan geri durmayacaktır. Çünkü işgalci, sömürgeci, soykırımcı TC faşizmi kendi varlığını Kürt'ün yok edilmesi üzerinden yaratmaktadır. Sen de bir sempatizan, bir yurtsever, bir devrimciysen bu vahşet uygulamalarını sana karşı da kullanacağını bilmelisin. Asla 'ben bir şey yapmadım ki, bana neden işkence yapsın, beni neden katletsin, beni neden tutuklasın' deme. Biz öyle bir ülkede öyle bir düşmanla karşı karşıyayız ki her şeyimiz acımasız bir terörle elimizden alınmış ve her şeyimizle

yok edilmek isteniyoruz. Şerzan Kurt'a, Ceylan Önkol'a, Berkin Elvan'a, Kemal Kurkut'a yapılanları asla unutma! Bu anlamıyla senin özsavunmaya her şeyden daha fazla ihtiyacın vardır.

Önder APO, TC'nin devrimci harekete karşı, imhacı karakterini şöyle ifade ediyor: ***"Zaten Türk egemenlik sisteminin en büyük bir özelliği de halk adına yola çıkanları ezmek, geri kalanları teslim almak ve ondan sonra bunları halk hareketinin içine sızdırılmış ajanlar olarak kullanmaktır. Bu çok önemlidir. Önce ez, imha et, geri kalanları teslim al; sonra onları halkın içine bir ajan olarak sızdır..."*** Bu belirlemede de görüldüğü gibi, faşist TC'nin kendisine muhalif olan güçlere karşı politikası teslim alıp ajanlaştırma ve fiziki imhadır. Bu politikasını iç içe ve uygun zeminlerde kullanmaktan geri kalmamaktadır.

Düşmanın gerek geçmişteki, gerek bugünkü uygulama ve politikalarını öğrenmen kadar, geleceğe ilişkin planlarını da anlamın gerekir. Sana karşı hangi vaatlerde bulunursa bulunsun, ne kadar insani kılıklarla kendi özünü saklarsa saklasın, bunlara sakın kanma. Tersine, bu vaatler altında sana ve halkına karşı daha vahşi uygulamaların yapılmak istendiğini düşün. Düşmanın her uzlaşma tavrı altında kendi yenilginini, her insani görünüşü altında onun vahşetini ara. Ve bunu sana karşı uygulayacağından asla kuşku duyma. Eğer bir devrimci düşmanını iyi tanıyamazsa, onun karakterini, özünü, güncel ve uzun vadeli politikalarını en başta kendisi bilince çıkarmazsa, imha olması, savaş dışı kalması, esir düşmesi kaçınılmazdır. Düşmanın bu vahşetine karşı attığın her molotofta, söylediğin her sözde ve her sloganda, attığın her adımda, gördüğün her işkencede, yüreğinin her atışında düşmana karşı kin ve nefretle donan. Düşmanla asla uzlaşma! Uzlaşma yollarını arama. Bunun zerresini bile kafandan geçirme. Unutmayın ki düşmanın amacı, teslim almak ve yok etmektir. Bu düşüncenin kendisi en büyük özsavunmadır. Bu bilinçle hareket eden her devrimci düşmanın her türlü politikasına karşı tedbirleri almış demektir.

Düşmanın teslim almaya, yok etmeye dönük politikaları ve DİRENİŞ

Teslim alma ve yok etmeye yönelik politikayı boşa çıkarmanın ve başarıya ulaşmanın yegane yolu DİRENİŞ olmaktadır. Düşmana esir düşenin aslında fazla alternatifi yoktur. Ya teslimiyeti kabul edip ihanet eder ya da direnerek düşman politikalarını boşa çıkarır. Bunun dışındaki alternatifler şu veya bu şekilde düşman politikalarına hizmet eder. Düşman, düşmanlığı gereği teslim alıp yok etmeyi hedefliyor. O halde bunu boşa çıkarmak ve özgürlüğüne kavuşmak için bizde direnmeyi esas alacağız. Ancak, direnmek, sözde değil, pratikte ifadesini bulursa bir anlam kazanır ve gerçek işlevine kavuşur. Başka bir anlatımla karar almak yetmez, bunu hayata geçirmek gerekir. Kürdistan'da direniş içermeyen, onu onaylamayan hiçbir hareketin veya girişimin başarı şansı yoktur.

Siddet Yöntemi; Düşmanın kişiye en kaba yaklaştığı an ilk yakaladığı andır. Çünkü kişinin en hazırlıksız ve en şaşkın, düşünemeyerek tepki vereceği an, bu andır. İlk andan başlayarak, düşmanın kişiye yönelim düzeyi, kişinin tepkilerine bağlıdır. Gösterilecek en ufak taviz, düşmanın bu kozu daha fazla kullanmasına olanak tanır. Böyle bir ortamda bu sınavın ilk anını başarıyla atlattık daha sonraki süreç için kişiye muazzam bir zemin yaratır. Bu açıdan sorgunun ilk anı var olma, yok olma sorunudur. Var olmak için düşünceler hep direniş yönünde yoğunlaştırılmalıdır. Bunlar kişiye güç ve direniş verir. Düşman ise böyle büyük bir direniş mirasına sahip değildir. Tüm hücrelerini harekete geçirmeli ve direnmeli, direnmeli ki o kazansın. Düşman kişideki güçlü ve zayıf yanlarını bilmediği süre içerisinde ona karşı birçok şeyi deneyecektir. Öncelikle karşısındakinin kişilik çözümlemesini yapacaktır. Çeşitli yöntemlerle zayıf yanlarını yakaladığında, buradan yüklenerek sonuca gitmeye çalışır. Bu taktiği boşa çıkarmak için sorgu süreci boyunca kişi, düşmanın kişiliğindeki zayıf yanları öğrenmesine izin vermemelidir. En zayıf yanlarını en güçlü yanları gibi yansıtmalıdır. Tüm gücüyle düşmanın uyguladığı farklı sorgu taktiklerine karşı tavrı, tepkisi mümkün olduğunca aynı oranda olmalıdır. Kişilik ve iradesini çelikten bir set yapmalıdır. Çünkü düşman kişinin iradesini kırabilmek için

kaba şiddetten tutalım onur kırıcı tüm işkence yöntemlerini uygular. Mesela çıplak arama diğer adı ile ince arama, düşmanın yıllardır en yoğun kullandığı yöntemlerden biridir. Bu yöntemle amaçlanan bireyin onurunu kırmak ve teslim almaktır. Hangi koşullarda olunursa olunsun bu uygulama asla kabul edilmemelidir. Düşman zor kullanabilir ama bir dava insanı her şeyi göze

mümkünse hiç konuşmamak gerekir. Verilen cevaplar ise mutlaka çok kısa, muğlak ve mantıklı olmalıdır. Ve verilen cevaplar unutulmamalıdır. Çünkü aynı sorular daha sonra tekrar sorulur ve aynı cevapları verip vermediği karşılaştırılır. Sorgulama sürecinde birden fazla, bazen de bir sorgucu kişiye karşı birçok soruyu aynı anda sorup cevap vermesini ister. Her soruya düşünerek

"Düşman zor kullanabilir ama bir dava insanı her şeyi göze alarak direnmeyi esas alır"

alarak direnmeyi esas alır. Yine kaba şiddet, taciz, tecavüz, gibi birçok yöneme başvur-maktadır. Bunların bilincinde olunmalı, onur ve şeref savaşı verildiği unutulmamalıdır.

Hangi araç kullanılırsa kullanılsın, başka bir insanın bilinçli iradesine hükmetmesi mümkün değildir. Bir insan beynindeki düşüncelere, yürüttüğü davaya tüm varlığıyla inanıyorsa bu uğurda her türlü zorluğu göğüsleyebilir. İnançla bilenmiş düşüncelerin sökülüp atılmasını sağlayacak hiçbir güç yoktur. Kişi inancını yitirdiği an, kendi iradi kontrolünü kaybetmiş demektir. Kişinin iradesini kaybetmesi, işkence veya uygulanan yöntemlerin belirleyiciliğinden değil, irade ve inancındaki zayıflıktandır. İnanç, düşmanın saldırılarını boşa çıkaran bir kalkandır. Bu yüzden sorgucunun ilk yöntemi, kişiyi inançları konusunda tereddütte düşürüp, tümünden vazgeçirmeye, böylece iradeye hükmetmeye çalışmaktır. Kızıl Yıldız Ali Çiçek Amed Zindanındaki en vahşi işkence yöntemlerine karşı direnirken düşmana "sizin göreviniz çözmek, benim görevim ise direnmektir" demiştir. Bizim duruşumuz, tutumumuz budur.

Sohbet yöntemi: Düşmanın kişiyi çözmek için kullandığı yöntemlerden biri de karşılıklı konuşmaya, sohbete dayalı yöntemdir. Bu yöntem hiç umulmadık anda, aniden başlayabilir. Sorguyla hiç alakası olmayan sıradan günlük bir konuşma biçimi gibidir, böyle başlar. Ancak sorgucunun bütün söyledikleri ve sordukları planın bir parçasıdır. Örneğin 'çocukları sever misin, ben çok severim' türünden bir cümle, bir zaafı ortaya çıkarmaya yöneliktir. Burada sorgucunun amacını boşa çıkarmak için fazla konuşmamak hatta

cevap vermek, soruları seçerek cevaplamak gereklidir. Düşman bu yolla kişinin ağzından kaçıracağı bilgi ister. Aynı soruyu birkaç soru sonra bir daha sorarak kişide kafa karışıklığı yaratmak ister. Çelişkili cevaplar verip vermediğini tespit etmek ister. Yine söylenen sözler ne kadar az ve özlü olursa o kadar iyi olur. Çok konuşmak kişi açısından bir karmaşıklık yaratır. Tereddütlü konuşmaların, çözülmeye açık kapı bırakacak cevapların üzerinde düşmanın daha fazla yoğunlaşacağı unutulmamalı, bunlardan kaçınılmalıdır.

Kişi çözüldükçe işkencenin artacağını unutmamalıdır. Sorgucunun amacı, kişinin bildiği tüm bilgileri öğrenmektir ve hepsini almadıkça durmayacaktır. Hatta sonra da yakasını bırakmayacak, bu kez ajan olarak kullanmak isteyecektir. Hep daha fazlasını isteyecektir. Ajanlaşmak, aşama aşama gerçekleşen bir olaydır. Eğer bir taviz verilmişse düşman sonuna kadar gitmek için asla durmayacaktır. Çözülmeye doğru bir adım atmak hatta bunu hissettirmek, düşmana umut verecektir. Yine kişi, 'benim bu söylediğimi düşman zaten biliyor' anlayışına kapılıp bir şey söylememelidir. Eğer yaparsa sorgucunun yoğun saldırı ve sorgulamalarıyla karşılaşacaktır. Önemsiz bilgi diye bir şey yoktur. Düşman için ağızdan çıkan her şey hatta söylediği bir cümleye verilen duygusal bir tepki bile çok önemlidir ve hepsinden sonuç çıkarılır. Kişi hangi noktada zayıflık göstermişse sorgunun seyri o yönde yoğunlaşır.

Devam edecek...

Berivan Sengal

JINÊN CIWAN ÊN ÊZIDÎ

Bi hezaran sale gelên bi bîr û baweriyên cuda liser axa Kurdistanê û Rojhilata Navîn jiyan dikin. Yek jî van gelê xwedî dîrokek kevnar jî kû li ser rû yê vê axe jiyan dikin civaka Êzidiye. Ji ber bîr û bawerîya xwe civaka Êzidî tarîxa xwe de her tim bi ferman, qatlîam û koçberiyê re rû bi rû mane. Taybet ya ku di van fermanan de herî zêde hatî hedef girtin; jin û jinên ciwanin. Ji ber ku wek tê zanîn di hemû civakan de ya ku civakê ser pîya dihêlê, çanda xwe, dîroka xwe, nîrxên xwe yê civakî xwedî derdikeve û jîyanê bi rêve dibe jin e. Taybet jî di ol û bawerîya Êzdatî de jin gelekî pîroze û rol û mîsyona jin gelekî girînge. Ji bo wê jî di şer de, fermanan de ya tê hedef kirin jî jinin.

Yek ji van fermanan jî fermana 3' yê Tebaxa 2014 ya ku bi destê hêzên dagirker u Daîş'ê li ser civaka Êzidî de hatî kirin bû. Qaşo wê demê KDP parastina axa Şengalê dikir, lê belê KDP ya

îxanetkar, îxanet li civaka Êzidî kir û di fermanê de civaka Êzidî ji hovîtiya Daîş re hişt û revîya. Di vê fermanê de jî ya herî zêde bû qurbanîya fermanê jinên Êzidî bûn, taybet jî jinên ciwan bûn. Bi hezaran jinên ciwan bi destê Daîş ê hatin qetil kirin, hatin tecawûz kirin, hatin revandin û di sûkan de hatin firotin. Bi sedan jinên ciwan jî ji bo nekevin destê Daîş ê xwe zinaran de avetin, xwe kuştin û bi rêbazên cuda dawî li jîyana xwe anîn. Daîş ê gelek jinên ciwan bi darê zore bi xwere dan zewicandin, xistin koleyê xwe û her îşkenceya xirap û bê ehlaq ku were aqlê mirov li ser wan pêkanîn. Lê belê Gerîlayê Azadîya Kurdistanê û şagirtên Rêber APO bi hawara gelê Êzidî ve hat, gelek Êzidî ji fermanê xelaskirin. Piştî fermanê jî li Rojavayê Kurdistanê di hemleyan de gelek jinên ciwan ên Êzidî ji destê Daîş ê rizgar kirin. Hîna jî aqubeta gelek jinên Êzidî ya ku ketin destê Daîş ê nayê zanîn.

Bi sedan jinên ciwan jî ji bo nekevin destê
Daîş ê xwe zinaran de avetin, xwe kuştin û bi
rêbazên cuda dawî li jiyana xwe anîn

Bi sedan jinên ciwan ji bo tola xwe rakin tevî YJŞ bûn
gelek dayîk û jinên ciwan ji bo rêxistin kirina hemû jinên
Êzidî sazî, meclîs û rexistinbûna xwe ya xweser avakirin

Mirov dikarê bêje eger di aliyê
leşkerî û birdozî de civaka Êzidî per-
werde kirîba û amûrên wan yê paras-
tinê hebûya wê li hemberî hovîtiya
Daîşê heya dawî şerkiribana û ber-
xwedaba. Taybet jî jinên ciwan eger
karanîna çekan bizanibûya û çekên
wan hebûya ji bo ku nekevin destê
Daîşê wê li berxwedaba. Lê ruxmê wê
jî heya astekê hinek gundan ber-
xwedan.

Bi kuştin, tecawûz u îşkenceya Daîş
ya hov re rû bi rû mayîn derûniyeke
giran li ser jinên Êzidî çêkir, gelek
zehmetî, êş û azar kişandin. Piştî
fermanê jî di gelek jinên Êzidî de
nexweşîyên derûnî ango yê psîkolojîk
rû dan. Lê belê piştî şagirtên Rêber
APO axa Şengalê rizgarkirin, di
Şengalê de hêzên leşkerî YJŞ û YBŞ yê
parastina Şengalê û gelek sazîyên
civakî, tevgera xweser ya jin avabûn.

“EM BI SAYA FIKRÊ RÊBER APO JI FERMANÊ XILAS BÛN”

Ev hêz û sazî ji gelê Êzidî bi xwe pêk tê. Bi sedan jinên ciwan ji bo tola xwe rakin tevî YJŞ bûn, gelek dayîk û jinên ciwan ji bo rêxistinkirina hemu jinên Êzidî sazî, meclîs û rexistinbûyîna xwe ya xweser avakirin. Cardin ciwan û jinên ciwan rêxistina xwe ya YCÊ û YJCS avakirin.

Ev tevger û pêkhatayên ku avabûn tenê bi rêxistin kirina Şengalê re sînordar namînin, jinên Êzidî, gelê Êzidî yên ku ji ber fermanan koçberî derveyî Şengalê bûne jî rêxistin dikin, ji bo perwerde û parastina wan jî kar û xebat dimeşînin. Bi vî awayî civaka Êzidî taybet jî jin û jinên ciwan li ser fikir û bîrdoziya Rêber APO xwe perwerde dikin û pêş dixin. Heman demê ji bo rêxistin kirin û perwerde kirina hemû jinên ciwan ên Êzidî, Yekîtiya Jinên Ciwan ên Şengalê (YJCS) kar û xebat dimeşîne. Herî dawî bî pêkanîna kongreya xwe ya yekemîn YJCS kar û xebatê xwe berfirehtir kir, rêxistinbûn u têkoşîna xwe mezintir kir. Her wiha jinên ciwan ji bo pêşxistina nasname û îrade ya xwe li dijî zîhnîyeta dewlet-parez û zilamsalar li dijî her cure zext û tûndiya li ser jinê têkoşîn dikin. Taybet weke ku di hemû civakan de kuştina jinê, temenê biçûk de zewicandin û întîhara jinê gelek derdikevê pêş, di civaka Êzidî de jî ev yek heye. Jinên ciwan, taybet ji bo pêşiya vê tiştê bigirin; tax bi tax, gund bi gund, bajar bi bajar perwerde û çalakiyên cur bi cur pêşdixin, xwe bi zana dikin û rêxistin dikin. Dîsa li hemberî şerê taybet yê KDP yê dijmin dixwaze li ser jinên ciwan bimeşîne. Mîna hêşbir, fuhuş, bê exlaqî, dûrxistina ji axa xwe û çanda xwe jinên ciwan têdikoşê û bi xebatê xwe ve vî şerê taybet vala derdixîne.

Mirov dikare bejê jinên ciwan ser vî

esasî xwe pêş dixin û êdî gîhîştiye wê astê ku parastina xwe bike, xwe birêve bibe û xwedî çanda xwe, hebûna xwe û nasnameya xwe derkevê. Bi zanebûn û hişmendiya; eger em xwe bi îrade û rêxistin nekin wê gelek ferman li ser civaka me pêk bên, lê belê eger em xwe zane, rêxistin û perwerde bikin emê hemû êrîşên dijmin vala derxînin. Jinen ciwan êdî gihîştinê vê zanebûne û ser vî esasî têkoşîn dikin.

Taybet em bi saya fikrê Rêber APO ji fermanê xilas bûn, ji bo wê jî heya azadiya Rêber APO emê têbikoşin û ser bîrdoziya Rêber APO ya rizgariya azadiya jinê emê xwe rêxistin bikin û pêşbixin. Heman demê ne tenê ji bo jinên Êzidî, ji bo azadiya hemû jinan û jiyanek azad, gelek jinên Êzidî tevî nava refên gerîla jî dibin. Ş. Berîvan Şengalî jî mînakek vê ye ku ji bo tola hemû jinên Êzidî rake, ji bo azadiya hemu jinan û welatek azad tekoşîn kir û bû fedaiyek.

Li ser esasê ku çanda herî kevnar ya Rojhilata Navîn dagirkera Dewleta Tirk her roj ev axa pîroz bombebaran dike û gelê qedîm Êzidî dixwaze her bi fermanan re rû bi rû bihêle. Dixwaze çanda Êzdayetî tûne bike, gel ji axê xwe koçber bike. Lê baweriya ku, îradeya ku Rêber APO da gelê Êzidî edî gel axa xwe diparêze, ciwan û jinên ciwan mîna Dewrêş û Edûleyan li ser esasê parastina ax û rûmetê xwe sond dixwin û li hemberî êrîşan disekînin. Jinên ciwan ên Êzidî ji her demê behtîr xwedî misyon û îradene.

Warşîn Koçgiri

FERMANDARÊ BI HEYBET

Ji bo bîranîna fermanदार Erdal (Engîn Sîncer)
Hîna bihna te
Ji zinaran diforê
Hîna hevalên te
Li benda fermanên te ne.
Mamostayê min
Hîna xizikên di lênûsa te de
Bi velorîna bilura şivanê koçer re
Ji çiyayên Gabarê di xwînîm

Sala 90'i ya bû. 16ê Cotmehê li gundê Suskê, ku bi xwe gundekî Sêrtê ye, qereq-ola leşkeran hatibû avakirin. Ava Botanê li kesî guhdar nedikir û diherikî. Gundên cerdevana mîna xelesa li nêzî hev bi cîh bibûn. Wê salê yekîneya heval Erdal jî li Gabarê dima. Alana ku lê disekinî Suskê bû. Berî ku çalakiyekî nû bikin, yekîneya heval Erdal çend çalakî bi serkeftî kiribûn. Vê carê jî dixwest ku çalakiyekî serkeftî bê. Berî ku em biçine çalakiya nû, heval Erdal civînek çêkir û tevahî çalakî bi me danasîn ji hêlekî din ve heval Erdal çek, gule, xwarin û heya nîşana çekên me qontrol kir. Ne dixwest ku kêmasî di dema çalakiyê de derkevin.

Ber bi êvarî ve, em yek li duv yekî mîna rêzkên mîrûya ketine duv hev. Riyên kevin me nedane bikaranîn, ji ber ku heval Erdal ne dixwest ku şopa me di rêkan de diyar be. Mirov ji ber matmayî dima. Her timî çavê min li heval Erdal bû, her çende ku ew di meşê de ne disekinî (diçû pêş û dihate paş). Lê carna te digot qey tiştekî xwe wînda kiriye û lê digêrê -kûr, kûr li xwezayê dinêrî- dixwest wê xwezayê bi tevahî ciwaniya wê bikşîne nava xwe. Ji xwe hertim piştî ku nefeseke kûr di-kişand destên xwe dirêj dikir û di got: "ev

der welate, eve cihê ku gerîla bikaribe xwe tê de jiyan bike." Bi rastî hezkirana heval Erdal ji Gabar re ne dikete tû tereddutê de, lewra ew bûbû bav û dayîk û kur jê re. Çi kun û şûnên, bi ewle hebûn wî dinasîn. Baş tê bîra min dema em gîhîştin serê gir, kunek hebû, dema mirov dikete hundirê wê de pir tarî bû, lê ji kevin de hineka di hindirê wê de pêlekan çêkirbûn, di biniya pêlekanan de avekî bûş diherikî, heger yek ji me biketa ewê bi avê re biçûna. Em bi hev re dadiketin. Te digot qey kuneke xeyaliye û em tê de dimeşin. Di wê tariyê de Heval Erdal li kêleka min bû û wiha got: "Hûn dizanin ez niha çi hîs dikim? Ez hîs dikim ku ez niha li gerdûnekî tarî û vala dimeşim." Piştî wê axaftinê qerfên xwe bi min kir, lewra ez pir bi baldarî dimeşiyam. Ew hat û li min ket, ez pir tirsîyam, ji ber ku ez li ber ketinê bûm lê wî ez girtim û wiha got: "Ne tirse tu nakevê hevala Warşîn. Heger şûna ku tu li ser dimeşê jê hez nekê, tu nikarê li ser bimeşê, ha li min binêre ez dikarim çavê xwe bigrim û bimeşim."

Piştî ku rojê tîrêjên xwe ber bi me ve hatiye me jî germahiya wê hembêz kir. Heval Erdal civîna dawî lidarxist û plana çalakiyê bi kevir û daran wekî wênevanekî li pêş me

çêkir. Piştî ku çalakî da nasîn, navê hevalên ku wê di çalakîyê de cihê xwe bigirin xwend. Em bûne sê kom, yek li milê çepê, yek li milê rastê û yek di nîvê de. Sê heval jî ji bû suîqas-tê. Ez bi xwe di koma êrîşê de bûm. Me xwe 3 kathêjmêran berda xwarê. Heyanî ku em gîhiştin cihê xwe. Şûnekî rût bû, wisa heyaniêvarî em man, dijmin nehat, me guman kir-Gelo çima nehat, qey em dîtî? Me hinekî xwe da paş. Kathêjmar 1-2 ê şev bû, ez pawan bûm, dengê erebekî hat, giran giran dihat. Min guman kir ku ew erebekî leşkerî bê, hîna ji deng dihat. Min hevalê berxwedan şiyar kir. Bi bîhîstina dengê min re ew rabû ser xwe û got: -Çi bû?

-Heval, dengê erebekê giran dihat, ewe 10-15 deqqeye ku ez guhdar dikim, ez bawer dikim ku ew leşkerin û ber bi hevalên me ve diçin. -Na heval, ew deng pir ji dûr tê, di bê ku dema di ser pirê re derbas bû bê te wisa hest kir be.

Di ser wê hevpeyvîna me re kathêjmêrek derbas bû. Dengê guleyan di guhê me de hêlîna xwe çêkirin, êdî em tê gihiştin ku şer li milê çepê qewimî, şuna ku em lê diman êdî metirsiya xwe pir bû. Lewra em di binîya hevalan de bûn. Hema me bi lez xwe gihande serê gir berî ku cîhan ronî bibê. Li wir kunek hebû me xwe xiste hunderê wê de. Dijmin bi şêweyekî hovane dihat. 12 kobra dihatin û cerdevan û leşker jî dihatin. Her yekî ji milê xwe ve gule di barandin, di êrîşa yekemîn ji hêla cerdevanan ve heval Kawa bi parçekî narincokê ji zikê xwe ve birîndar bû. Şûna ku em lê diman, hevalê Kawa anîne cem me, lê hevalê dinê nikarîbûn werin û agahiya wan ji me nebû, hevalê Erdal jî ketibû nava gumana, lewra haya wî ji me ne bû. Êdî ber bi êvarî ve di çû. Kobra zivîrîne Sêrtê ku gule û rokêta bînin. Bi çûyîna wan her sê hevalê ku ji bo suîkastê hatibûne amadekirin, şûna xwe berdan û ber bi me ve dihatin. Her sê bi lez dihatin. Min ew didîtî. Lê ji nişkave min heval li pêş xwe nedîtî. Duman di nava wan de bilind bû. Rûkê li nav wan ket. yek ji wan, hevala Arjîn bû xwedîya keziyên hevrîşimî bû. Ji Dêrsimê bû, tu cara bi zazakî neaxîfî bû. Lê dema ez berbi wê ve çûm bi zazakî di axîfî, wisa digot: "Ha dayê Mamêkiye. Ha dayê Mamêkiye, hewar dayê, hewar dayê." Piştî wan axaftina, destê xwe dirêjî turika xwe kir, min lê nêrî, lênûsa

wê tê de bû, min derxist. Lê wê zêde dewam nekir û şehîd ket. Li hêla din hevalê Jiwan ketibû, ji milê xwe yê pêş ve (Ru, sing, hwd.) tiştekeke pe nehatibû, lê dima me destê xwe kirê bin piştî wî, destê me di nava xîwnê de ma. Ji hêlekî din ve ez li heval Berxwedan zivîrîm dengê nalînên wî dihatin. Min digot. Ew jî şehîd ketiye, lê dema min lê nêrî, ew hîna sax bû, parçeyek di çavê xwe de xwari bû. Hêdî, hêdî dijmin şûn ve kişiya, hevalê me yê din ber bi me ve dihatin. Dengê ji piştî min hat, min serê xwe zivîrand, ew heval Erdal bû, bi xemgînî li min nêrî û got:

- Heval çawa ne?
- Birîndar û şehîd hene.
- Çend şehîd in?
- 2 ne heval, Arjîn û Jiwan.

Dema min ev jê re got, heval Erdal di cihê xwe de rûnişt û her du kolmê xwe deynane ser serê xwe. Mîna ku çiya bi ser de hilweşîn hema qîr kir û got: "Çima... Çima Heval.... zû bikin em hevalên şehîd veşêrin bila tiştekeke wan nekeve destê dijmin.."

Bila ax li ser hevalê me negirî

Bira roj gorê wan germ nekê

Bila xwîna wan li min hişk bibe

Ma tû yê razê Arjîn

Raze delala Dêrsimê

Raze û bila çiya her bi hesreta kenê te bin.

Me heval veşartin, heval Erdal got:

"Darbestekî ji hevalê birîndar re çêkin, bila

cihê wî xweş bê, di dema rakirinê de bila

heval hişyar bin, ku hevalê birîndar ne qeliqê".

Piştî amadekariyan, em bi rê ketin,

lê ji ber ku birîna hevalê Kawa pir dijwar

bû, êdî ber bi nebaşiyê ve diçû, hîna em di

nîva rê de bûn. Ew heval jî şehîd ket. Heval

Erdal hindik ma bû ku xwe winda bike,

hema gazî hevala kir û dest bi axaftinê kir:

"Gorekê ji zava re bixemilînin

bila wawîk û gur her bi zûrin

Em in...yên ku hevalên xwe, bi mijankê çavê

kefen dikin

Şûna girî, tilîliyan bilind dikin.

Şûna şînê, guleyan diteqînin.

Bila dijmin her li pey şopa me bê

Lê emê, her derziyek bin, di şopên wî de.

KALBİMİN HİKAYESİ

Siyar Dersim - Nufiyan Munzur

Kimsesiz, serin bir Munzur sabahı. Yaz mevsimi ortalanmış. Sıcakların nefesi bir tek kuşluk vaktinde azalıyor. Sabahın tenhasında ve gecenin yalnızlığında bir uçtan bir uca deli bir rüzgâr dolaşıyor. Derinlerine saklıyor uğultusunu. Bir yalnızlık iklimi kıyılarına vuruyor. Sözlerini asarak akıyor uzaklara. Günün tüm zamanlarına kanatlanmış bir kuş gibi süzülüyor. Güneş titrek iniyor vadiye. Adım adım sözleşmiş gibi. Bu vadinin tek bir ifadesi var, o da huzur. Sabahı, akşamı, öncesi, sonrası yok. Tüm renkleri ruhunu okşayan bir huzura dökülüp, tek renkte kayboluyor gibi. Vadinin neresine değsen gözlerinde, sözlerinde kalıyor. Tarif bulamıyorsun. Bir yanı hep eksik kalıyor. Anlatsan sözcüklerin yetmiyor. Ağızdan bir kerede çıkıyor ama anlamı ömürlere sığmıyor. Munzur'un hemen yanına konumlanmış, serin bir vadi uğultusuna kaptırmışız kendimizi. Usul usul bir nehir akıyor yanımızda. Kulaklarımız, hislerimiz suyun sesleriyle doluyor. Bokır dağından gelip Munzur'a yetişen bir derenin kıyısındayız. Meşeler, söğütler ve kayalıklar içiçe. Senin en sevdiğin yerler, doğanın tüm renklerinin bulunduğu yerlerdi. Zaten ondan olmalı ki Munzur vadisini çok seviyorsun. Onun

küçüğü Harçık vadisini de. Sen Dersim'in her yerine ana gibi, yar gibi tutkunsun. Belki de vadilerinin çokluğundandır. Vadilere geldiğinde gözlerindeki ısıltı yayılıyor ve bir çocuk gibi oluyorsun. Nerede olursan ol bir zaman sonra vadilere geliyorsun. En çok da Munzur vadisine. Ruhunu, bedenini sakınleştiriyorsun vadiye sokularak. Suyun kaynağını görmüş olmak, doğumuna tanıklık etmek farklı bir his uyandırıyor sende.

Hoyrat bir kırgınlık kapımda dolanıyor dünden beri. Kadın arkadaşlarla tartışmışız. Hangi dala konacağını bilemeyen bir şaşkınlık bedenimde. Biraz kızgınlım biraz da üzgün. Dönüp dolaşıp aynı yola geliyor olmak mı, ufak adımları dahi atamamak mı bilemiyorum. Sen yanımızdasın bir zamandır. Ortak çalışıyoruz bazen. Munzur suyu gözlerimizin, kulaklarımızın ucunda. Hem sesini dinliyoruz hem akışını izliyoruz. Buz gibi soğuk sudan demlediğimiz çay var elinde. Ağaç parçacıklarıyla oynuyorsun. Küçük ağaç parçalarını kırıp geometrik şekiller yapıyorsun. Önceki günden kadın arkadaşlarla yaşadığımız tartışmanın artçı dalgaları devam ediyor. Sözlerle değil, bakışlarla ve hareketlerle. Seninle paylaşmaya alışmışım. Sana anlatmak, doğal,

kendiliğinden bir refleks gibi. İç birikintilerin akacağı mecraları bulmasına yardım ediyorsun. Seninle sohbet etmenin, seni dinlemenin ayrı bir tadı var. Hele hele zorlukların gelip sineme yerleştiği zamanlarda. Öğüt değil söylediklerin, emir hiç değil. Sadece yaşamdan süzdüklerinin paylaşımı. Tane tane dökülüyor sözcükler yüreğinden. Kadınları anlamak diyorsun. Bir süre duraklıyorsun. Bakışların uzaklara kayıyor. Gözlerine ılıman bir iklim çöküyor. Binlerce yılı birden düşünüyor gibisin. Hem yanımdasın hem değil. Sohbet ederken sesinin tonu çok yoldaşça. Ağır lafın yok sözcüklerinin içinde. Sesin çoğunlukla aynı renkte.

Bir topluluğa konuşur gibi konuşuyorsun benimle. “Kadınlarla yaşamayı becerebilmek, kadınları anlayabilmek bizim için en önemli arayış olmalı. Bunu beceremezsek işte böyle sapır sapır dökülüyoruz yaşamda. Her gün bir baskıcılığımız çıkıyor karşımıza. Bir gününe bak. Kadınlarla yaşadığın bir günün içerisinde, geriye doğru git, bak kaç tane egemenliğin, darlığın, anlamazlığın çıkacak karşına. Belki de hiç bulamayacaksın, ben bir

dilme halindeki kadın nasıl olabilir. Nerede, nasıl öldürüleceğini düşünerek geçirilen bir yaşamın ağır ruh halini, duygularını düşünmeden yaklaşmamalı hiçbir kadına. Sürekli yaşamını savunma pozisyonuna itilmiş kadınlar. Bu savunma halini sürekli tehdit eden ve derinleştiren erkekler. Kadın sadece bugündeki değildir, geçmişlerinin toplamıdır. Geçmişin yarattığı kadınla bugün ilişkilenirken sığ olmamalıyız, her anını düşünerek, kadınlığı değil erkekliğin egemenliğini, düşüncesizliğini öldürerek yaklaşmalıyız.”

Kısa bir soluk alıyorsun. Seni önceden toplu ortamlarda da çok dinlemişliğim var. Seni her dinlediğimde yeni bir sayfa açıyormuşum gibi oluyor. O güne kadar yazılmamış şeylerle dolduruyorum o sayfaları. Düşüncelerin her zaman çevrendeki insanları etkiliyor. Hele hele kadın konusundaki düşüncelerin çoğunlukla farklı ve cesaret isteyen düşünceler. İdeolojideki derinliğin yaratıcılık oluyor, cesaret oluyor sende. Çoğumuzun yaklaşmaya bile cüret etmediği konulara rahatça salınıyor, onları bir gülüşe yaslanarak sade sade anlatıyorsun. “Etrafımızdaki, toplumdaki kadınlara bak, hep dağıttıklarımızı

“Seninle sohbet ederken zamanın nasıl geçtiğini fark etmezdim”

şey yapmadım deyip görmezden, bilmezden geleceksin. İşte o gördüğümüzde, görmekten kaçındığımızda bir toplam olarak kadınların karşısına çıkıyor. Her birimizden toplanan gerilikler, kadınlığı yaşamın dışına itiyor. Yaşamın asıl oluşturunca ve örücü dinamosu kadını, dışarda tutmak, hayat katliamcısı olmak demek. Biz erkekler her gün, her saat bir hayat katlediyoruz. Dünyaya bak, en büyük savaş kime karşı yürütülüyor sence. Tabi ki kadınlara karşı. Günde bildiğimiz en az beş kadın katlediliyor. Bütün savaşları geride bırakan bir savaş bu. En kutsal hak olan yaşam hakkından, sudan sebeplerle, erkek gerekçeleriyle mahrum edilen kadınların konu olduğu ahlaksız savaş, en uzun savaş. Düşünsene aralıksız süren bir katle-

topluyorlar. Kadınlar her zaman erkeklerden daha fazla girişken, çılgın, geniş bakış açısına sahip ve toparlayıcı olurlar. Yeter ki sen o güce dayanmasını bil. Öldürmeye çalışma, hor görme, küçük görme. Açıkta bir yer varsa yamaları hazırdır. Bir kadınların olduğu ortamlara bak, bir de kadınsız ortamlara bak, aradaki farkı hemen görürsün. Onlar fedakarlığı bir görev olarak değil, içten bir hayat hali olarak yapıyorlar. Önce ‘ben’ demezler, ‘sen’ derler. Topluluk için, senin için her şeyini ertelerler ya da yokmuş gibi davranırlar. Kendileri kalmayı bir süre ve gerekirse çok süre düşünmezler. Her şeyleri başkalarına adanmış gibidir. Ben kadını çok olan bir ailede yaşadım. Ablalarım vardı. Ablalarım beni çeker bir köşeye, hayattan

artırdıklarını bana verirlerdi bir çırpıda. Kadınlar öyledir, annen olur, hayat arkadaşın olur, yol göstericin olur ve en sade haliyle dağda yoldaşın olur. Senden önce gider ki bir şey olursa ona olsun. Kadınlarla birlikte yaşamayı, çalışmayı, savaşmayı ve yoldaşlık yapmayı hayatın bize sunduğu en değerli hediye olarak görmeliyiz.”

Seninle sohbet ederken zamanın nasıl geçtiğini fark etmezdim. Zaman durur gibiydi. Daha söyleyeceklerin var gibi gelirdi. Yoldaşa doyamamak, hep onun açlığını yaşamak bu olsa gerekti. Özgürlük arayışında olan bir kadının yoğunlaşması gibi yoğunlaşırđın. Yıllar sonra jineoloji tartışılırken yaptığın konuşmayı dinlediğimde o zamanki cümlelerin aklıma geliyor. Birbirine akan bir kum saati gibi düşüncelerin. Biri olmadan diğerinin olmayacağı. Her iki düşünceni yan yana getirdiğimde, aradan zaman geçmemiş gibi. Sanki virgül koyulup devam edilmiş bir cümle ilerliyor. Sadece, çoğumuzun uzak durduğu alanlara, önceden de gösterdiğin cesaretin daha da artmış, cümlelerin, yorumların bentleri aşar olmuş. Erkekliğine, erkekliğimize yönelttiğin süzgeç öyle bir sorguluyor ki, bir düşünce denizine açılmışız hissi uyandırıyor. Düşüncelerimiz sancıyor, bildiklerimiz titriyor, geriliklerimiz tuz buz oluyor. Senden, bizden yola çıkıyorsun ve kelimelerin, cümlelerin birer silah oluyor ve doğruluyor erkekliğimize sevdalı yanlarımıza. Ne güzel ve cesurca tanımlamıştın erkekliğimizden saçılan ölümleri. Her zaman yorumların iddialı, farklı ve aykırıydı. Hele hele kadın konusunda en üst haliydi. Önderlik felsefesini bu kadar özümseyen biri daha var mıydı aramızda bilemiyorum. Hayatın içerisinde en değme demokratım diyenin bile, tüm tarihe yetecek kadar egemenliği, zorbalığı dökülürdü düşüncelerinden, yaptıklarından. Kadınla yaşadığımız anların içini çoğunlukla erkekle doldururduk.

Hayatı böyle yürütmek en kolayıydı. Kolayı seçmek, erkeğin toplumsal hafızasının ortasına yerleştirdiği, en kullanışlı alışkanlık. En çok zorlayanımız bile, kadınlara söz geldiğinde soğutup, üstünü örter, ‘Karışmıyorum’ der geçerdi. Ama sen öyle değildin, soğutmak bir yana, her yerde bu konuyu ısıtır, buradan her şeye başlamak gerektiğini söylerdin. En çok bu konuya karışırđın. Ondan olacak ki, kaskatı erkeklik hazzetmezdi bu düşüncelerinden. Kimisine çok uç, zorlama gelirdi. Erkek topluluklar içerisinde yalnızlaştığın bile olurdu. Öyle durumlarını, Richard Bach’ın Martı romanındaki, sürüsünden kopmayı göze almış, yenilikçi, uçuş denemeleri yapan martı Jonathan Livingston’a benzetirdim. Erkek düşüncesinden, egemenlik dünyasından kopmaya kanat çırpırdurdu ve bu seni yalnızlaştırırdı. Yalnızlık ağırdı senin için ama düşüncelerinden geriye dönmek kadar değil. Hayatın sakladığı anlamları arayışın, seni tek başına da bıraksa, o gizin peşinden koşardın. Hem de kırarak, dökerek, inciterek değil, anlaya anlaya, tanıya tanıya. Tüm sular gibi Munzur nehrinin de yaratıcısı Tanrıça Anahita’ydı. Yaşam bağışlayan kadın ve su. Sözcüklerini Munzur suyundan yıkamış gibiydin. Öyle berrak ve temiz. Bir suyun kenarında senden kadınları dinliyorum, hesabını yapmadığım bir vakitte. Kızgınlığının yerini mahcupluk, pişmanlık alıyor. Öğrendiklerimden anlıyorum ki, biz erkekler kadın karşısında ne isek oyuz. Başka bir ismimiz yok. Yerimizden kalkarken senin, “Daha çok sorun yaşarsın, kavga edersin, çünkü hayat kodlarımız böyle. Kavgadan, tartışmadan, çelişmeden korkma ve kaçma. Anlamamaktan kaç ve unutma ki erkekleri topla, çıkar, böl, çarp, ne yaparsan yap, kadın terazisine vurulunca çıkar ölçüsü” deyince duygularıma, zihnime, Munzur’un sade suyundan biraz daha serpiliyor.

GELOS TU DIZANI?

Rûpîvana giştî ya Kurdistanê çiqasa ye ?

A- 550 000 Km² B- 28.000 Km² C- 98.000 Km² D - 250.000 Km²

Gruba duyemîn ya ku di dawiya sala 1977'an de tê ava kirin kîjan e ?

A- Gruba Bîrdozî B- Gruba Çekdarî C- Grubên Ciwanên Şoreşger
D- Gruba Siyasî

Şehîda yekem ya Pêngava 15 Tebaxê kiye?

A- Seyfettin Zoğurlu B- Mustafa Yöndem C- Hanım Yaverkaya
D- Kerem Baytar

Di payîza kîjan salê de li Antebê reş nivîsa bernemaya yekemîn ya PKK'ê tê amade kirin ?

A- 1978 B- 1984 C- 1977 D- 1983

KÊLIYÊN DÎROKÎ

15 ê Tebaxê 1984 ;

Ji aliyê gerîlayên PKK ê ve bi çalakiyên serdegirtinê yên li Erûh û Şemzînanê ji bo azadiya Kurdistanê li dijî derbeya leşkerî a faşîst ya 12 ê Îlonê ilan kirina berxwedaniya bi çek hate pêşxistin. Çalakiya li Erûhê bi femandariya heval Egîd(Mahsum Korkmaz) ji aliyê Yekîtiya Propagandaya bi Çek a 14 ê Tîrmehê, çalakiya li Şemzînanê bi femandariya Gözlüklü Ali(Abdullah Ekinci) ji aliyê Yekîtiya Propagandaya bi çek a 21 Adarê ve hatine kirin. Bi van çalakiyan re HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistanê) hate îlan kirin. Ji 15 ê Tebaxê û vir ve ji aliyê gelê Kurd û dostên wî ve ev roj wek "Rojê Vejîn û Berxwedaniya Netewî ya Kurdistanê" û wek "Cejna Gerîla" tê binav kirin. Piştî çalakiya 15 ê Tebaxê di nava 3 mehan de 45 çalakiyên gerîla hatine kirin. 22 ê îlonê de li Gabarê Heval Kerîm Baytar ê ji Dêrikê ji aliyê dewleta Tirk ve hate şehîd xistin. Heval Kerîm yekemîn şehîdê 15 ê Tebaxê ye.

11 ê Tebaxê 1978;
Heval Kemal Pîr li
navçeya Pazarcik,
beldeya Narliyê ya
Gurgumê (Maraş) hate
girtin.

1978

1980

1982

1984

1986

12 ê Tebaxê 1980;

Li bajarê Sêrtê di erebeyekê de bi
ketina kemîna dijmin ve heval Kemal
Pîr bi awayekî li ser hişê xwe çûyî dil
kete destê dijmin û Heval Egîd(
Mahsum Korkmaz) birîndarî xelas bû.

20- 25 ê Tebaxê 1982;

Di kampeke li Suriyeyê ya Eniya
Rizgarkirina Gel a Filistînê de 2. Kongreya
PKK ê hate pêkanîn. Di kongreyê de jê
derdora dehan jin bi giştî 65 delegeyan
cihê xwe girt. Kongreyê de pirtûkên
Rêber Apo wek stratejiya dema nû û
belgeyên fermî yên kongreyê pejirand.
Di meha Îlonê de grubên gerîla ji bo
kampên li Başûr û Rojhilatê Kurdistanê
hatine şandin.

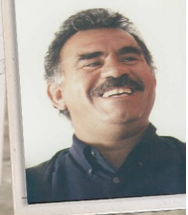
16 ê Tebaxê 1986;

Heval Seyfettin Zoğurlu ku di
kongreya avakirina PKK ê de
cihê xwe girtibû, di 2. salvegera
15 ê Tebaxê de li Botanê di
çalakiyê de şehîd ket. Kongreya
damezirandina PKK ê li mala heval
Seyfettin Zoğurlu hatibû çêkirin.
Di heman demê di 2 Hezîrana
1982 yan de di êrîşa li kampa
Filistînê de dîl ketibû. Piştî di
sala 1984 an de li Yunanîstanê
çalakî dike û xwe rizgar dike ji vir
derbasê Kurdistanê dibe û tevî
şerê gerîla dibe.

Tebax 2022

Ji Tebaxê

Tebax 1987;

Li ser bingeha Kongreya 3. li Mardîn û Botanê hemleyeke xurt a gerîla hate destpêkirin. Çalakîyên bi bandor yên ku derbeyên mezin li artêşa faşîzma Tirk dan hatin pêşxistin. Heval Erdal (Mustafa Yöndem) yê ku di kongreya 3. de wek Endamê Komîteya Navendi hatibû hilbijartin û di Yekîtiyên propagandaya 14 ê Tîrmehê de wek alîkarê fêrmandariyê erk girtibû di çalakîyên ku li Botanê hatin pêşxistin de şehîd ket.

23- 28 ê Tebaxê 1991;

Yekemîn Konferansa PKK ê ya Zindanê bi tevlêbûna 50 kadroyên ku li zindanê derketine ve li Akademiya Mahsûm Korkmaz hate çêkirin. Konferans ji aliyê Rêber Apo ve hate amade kirin û bi rêvebirin.

17 ê Tebaxê 2003;

Endamê Komîteya Navendi ya PKK ê heval Erdal (Engin Sincer) li Qendîlê di pîrozbahiyên 15 ê Tebaxê de bi qezayekê şehîd ket. Heval Erdal di Fêrmandariya Biryargeha Navendi a HPG ê de cihê xwe digirt.

1987

1991

1992

1999

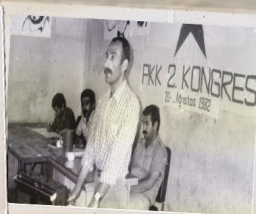
2003

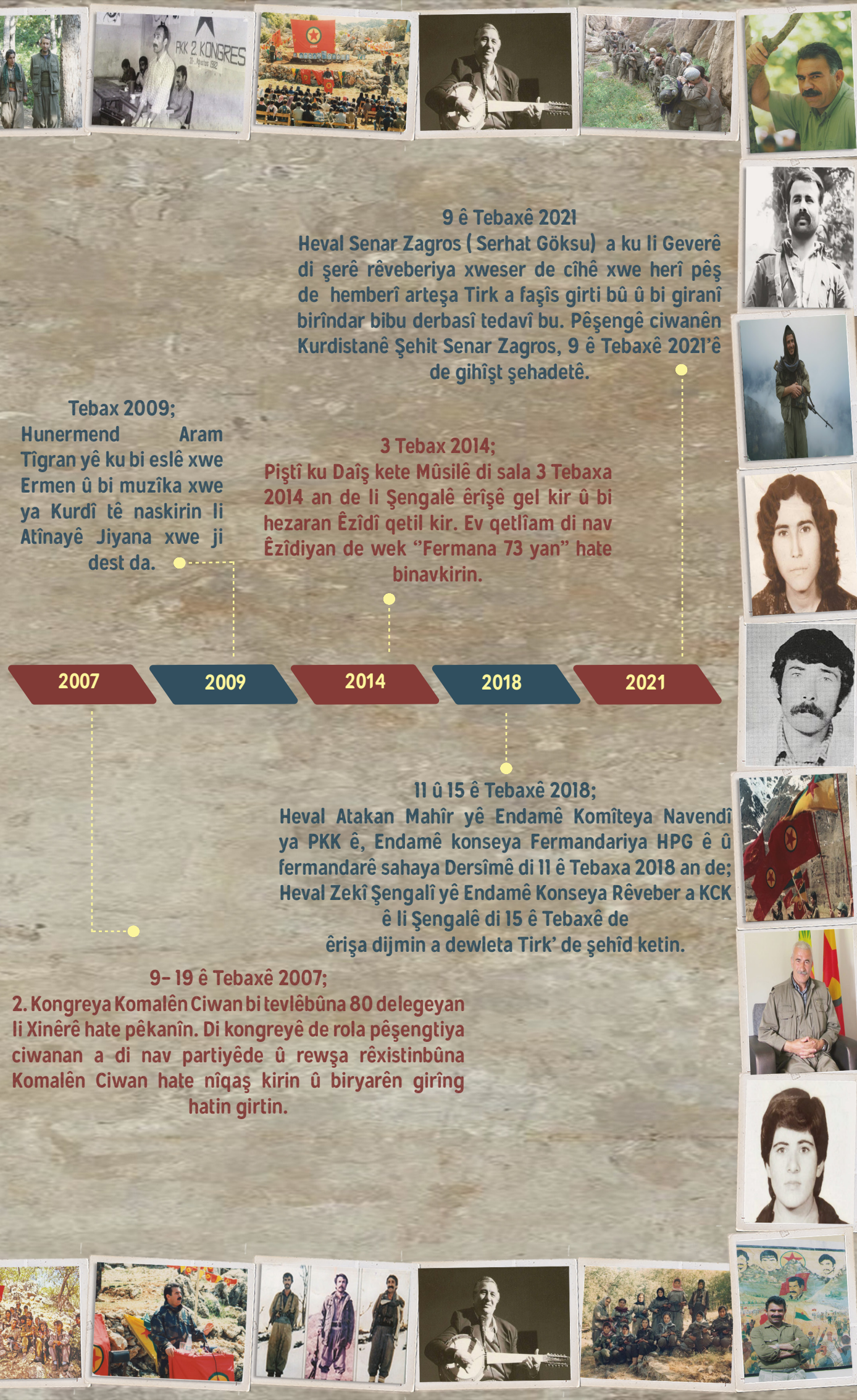
14 - 16 ê Tebaxê 1992;

Dewleta Tirk a faşîst bi hinceta wê PKK di salvegera 15 ê Tebaxê de raperîn pêşbixîne ve li Şîrnexê qetlîam pêkanî. Bi sedan însan hatin şehîd xistin û birîndar kirin û malên wan hatin şewitandin. Ji bo protesto kirina qetlîama li Şîrnexê 17 ê Tebaxê li Hewlêr û Silêmaniyê çalakîyên girsehî yên gel hatin pêkanîn. Ji aliyê PDKê ve Ji bo qedexe û astengkirina vê çalakîyê êrîş kir. Di êrîşên PDK ê de heval Necbîr şehîd ket.

2 Tebaxê 1999;

Rêber Apo ji bangawaziya ku “ji 1 ê Îlonê pêve agirbesta bê dem û xwe paşvekişandina gerîla ya derveyê sînorê Bakûr kir” PKK ê da xuya kirin ewê vê bangawaziyê pêkbînin û bi vê şêklê pêvajoya 4. a agirbestê û xwe kişandina derveyê sînorê Bakûrê Kurdistanê destpêkir. PKK jibo vê rewşê veguherandina biryareke stratejîk kete pêvajoya amadekariya kongreya 7 emîn. Lê belê ji ber rewşa hêz û rewşa ewlekariyê çiyayên Bakûrê Kurdistanê bi temamî nehatin valakirin û hêza heyî hebûna xwe heya astekî li vir parast.

9 ê Tebaxê 2021

Heval Senar Zagros (Serhat Göksu) a ku li Geverê di şerê rêveberiya xweser de cîhê xwe herî pêş de hemberî arteşa Tirk a faşîs girti bû û bi giranî birîndar bibu derbasî tedavî bu. Pêşengê ciwanên Kurdistanê Şehit Senar Zagros, 9 ê Tebaxê 2021'ê de gihîşt şehadetê.

Tebax 2009;

Hunermend Aram Tigran yê ku bi eslê xwe Ermen û bi muzîka xwe ya Kurdî tê naskirin li Atînayê Jiyana xwe ji dest da.

3 Tebax 2014;

Piştî ku Daîş kete Mûsilê di sala 3 Tebaxa 2014 an de li Şengalê êrîşê gel kir û bi hezaran Êzîdî qetil kir. Ev qetlîam di nav Êzîdiyan de wek "Fermana 73 yan" hate binavkirin.

2007

2009

2014

2018

2021

11 û 15 ê Tebaxê 2018;

Heval Atakan Mahîr yê Endamê Komîteya Navendî ya PKK ê, Endamê konseya Femandariya HPG ê û femandarê sahaya Dersîmê di 11 ê Tebaxa 2018 an de; Heval Zekî Şengalî yê Endamê Konseya Rêveber a KCK ê li Şengalê di 15 ê Tebaxê de êrîşa dijmin a dewleta Tirk' de şehîd ketin.

9- 19 ê Tebaxê 2007;

2. Kongreya Komalên Ciwan bi tevlêbûna 80 delegeyan li Xînerê hate pêkanîn. Di kongreyê de rola pêşengtiya ciwanan a di nav partiyê de û rewşa rêxistinbûna Komalên Ciwan hate nîqaş kirin û biryarên girîng hatin girtin.

DOSTUM

Dostum, güneşe bak, toprağa bak, suya bak, buluta bak;
fakat arkana bakma...

Kimin geldiği önemli değil, kimin gelmediği de...

Unutma yolcu değişir, yol değişir ama menzil değişmez.

Yolcuya bakıp, yolunu tanıma.

Yola bak, yolcuyu tanı, yolcu hakkındaki kıymet hükmünü
ona göre ver.

Vahim olan yolcunun yolsuz olmasıdır; yolsuz, hedefsiz,
amaçsız, şaşkın,
hercai ve seyyal...

"En doğru yol: en dikensiz yoldur" diyenler seni
aldatıyorlar.

Onlar karanlık evlerinde kaybettiklerini sokak lambasının
altında arayan şakınlardır.

Aldırma...

Ayağına batan dikenler, aradığın gülün habercisidir.

Dikenine katlanmaktan söz edenler, aşıkmiş gibi
davrananlardır. Gerçek aşık olanlarsa, dikenini de sever...

Dostum, yollar yürümek içindir.

Fakat şu gerçeği de unutma; yürümekle varılmaz, lakin
varanlar yürüyenlerdir.

Yol boyunca; yola çıkıp da yürümeyenleri,
yola oturup, gelen-geçenin ayağına çelme takanları,
yolda metafizik uyuşturucularla keyif çatanları,
tel örgülerle çevirdiği yolu kendisine zindan edip volta
atanları, maratona 100 metre koşucusu gibi hızlı gidip,
50. metrede yola yatanları,

yürüyüşün uzun ve yolun zahmetli olduğunu görünce,
yolculuk üzerine zar atanları,
yürümeyi bırakıp, yol-yolcu ve menzil üzerine kalem
oynatanları, ayağına batan tek bir dikenin faturasını
çıkartıp,
ömür boyu tavra satanları,
beyaz atlı kurtarıcıyı gözlemek için ufka bakıp bakıp
dağıtanları, yanlış kılavuzlara kızıp yolu satanları
göreceksin.

Aldırma yürü.

Göğsüne yüreğinden başka muska takma.

Vahiy haritan, nebi kılavuzun, akıl pusulan, iman sermayen,
amel azığın, sevgi yakıtın, ahlak karakterin, edep
aksesuarın, merhamet sıfatın, şeref ve izzet adın olsun.

Doğru yol: insanların çoğunun gittiği yol değildir,
düşünen öz akıl sahiplerinin yoludur.

Yolda vereceğin her molayı öz eleştiri durağında vermelisin.
Unutma, tövbe öz eleştiridir.

Her molada yolda olup olmadığını, yürümen gereken menzil
istikametinde yürüyüp yürümediğini kontrol etmen,
pişman olmaman için elzemdir.

Yön tayini sık sık gerekli olabilir.

"Haritayı saklayabileceğin en güvenilir yerin yüreğindir"

Halil Cibran

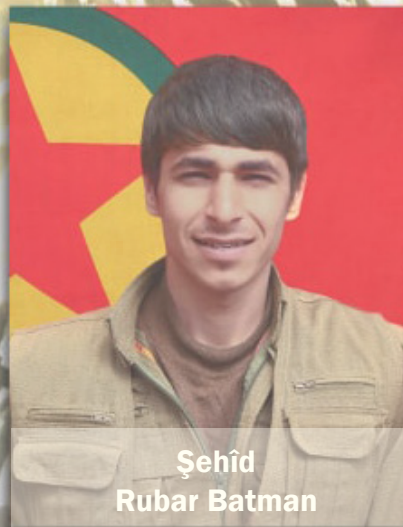
ŞEHÎD NAMIRIN!

Şehîd
Ahmet Rubar

Şehîd
Cemîl Cudî

Şehîd
Rubar Batman

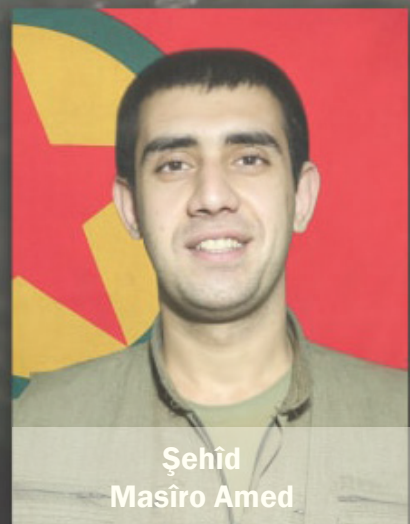
Şehîd
Vorîn Qesasê Welat

Şehîd
Güven Doza

Şehîd
Serhed Zîlan

Şehîd
Masîro Amed

Şehîd
Kemal Pîr

Şehîd
Avarêş Amed

*Biz ki, yarınıyız halkın
Umudu, yüzakıyız
Hıncı, namusu...*

ŞEHİT SENAR ZAGROS